

J e g y z ő k ö n y v

a Közoktatás-politikai Tanács

2009. február 17-én, kedden, 10 órakor
az Oktatási és Kulturális Minisztérium (Budapest V., Szalay u. 10-14.)

101. számú tanácstermében megtartott
üléséről

Napirend:

1. Javaslat az érettségi vizsga részletes követelményeiről szóló 40/2002. (V. 24.) OM rendelet módosítására

Előadó: Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes

- 2.1 Javaslat az érettségi vizsgák és szakmai vizsgák lebonyolítása támogatási igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre
- 2.2 Javaslat a minősített alapfokú művészetoktatási intézmények támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre
- 2.3 Javaslat az iskolai gyakorlati oktatás támogatása a szakközépiskola 11-12. évfolyamán igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre
- 2.4 Javaslat a minőségbiztosítás, mérés, értékelés, ellenőrzés céljára, valamint teljesítménymotivációs pályázati alap címen a központi költségvetés által biztosított támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre
- 2.5 Javaslat az Új tudás, műveltség program keretén belül a sajátos nevelési igényű gyermekekkel foglalkozó gyógypedagógusok, valamint az osztályfőnöki feladatot ellátók támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre

Előadó: Csillag Márta főosztályvezető

3. Különfélék

Elnököl: Szabó Zsuzsa és Kerpen Gábor, az országos pedagógus szakszervezetek oldaláról

Jegyzőkönyvvezető: Varga Erzsébet (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetsége beszédgyorsíró szolgálat)

Az ülés résztvevői**Az országos pedagógus szakmai szervezetek képviselőiben:**

Dr. Dobos Krisztina
Miklósi László
Pecsenye Éva

Az országos pedagógus szakszervezetek képviselőiben:

Muity Mária
Kerpen Gábor
Dr. Horváth Péter
Szabó Zsuzsa
Szakértőként: Ásztai Csabáné

Az országos szülői szervezetek képviselőiben:

Keszei Sándor
Novák János

Az országos diákszervezetek képviselőiben:

Fábián Tiborné
Hanti Vilmos

A helyi önkormányzatok érdekképviseleti szervei részéről:

Horváth Gézáné
Heltai Miklós

Az országos kisebbségi önkormányzatok képviselőiben:

Alexov Ljubomir
Dr. Schäffer István

A nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók képviselőiben:

Bajzák Erzsébet

Az Oktatási és Kulturális Minisztérium és más, az oktatásban érdekelt minisztériumok képviselőiben:

Csillag Márta (OKM)
Brassói Sándor (OKM)
Kiss Mária (EM)
Lóczy Péter (MEH)
Paulik Antal (MEH)
Ambrus István (OKM)
Dr. Madarász Hedvig (OKM)
Marosán Enikő (OKM)
Domján Istvánné (OKM)

Tartalomjegyzék

Általános bevezető	6
Az oldalszóvivők megnevezése	6
Az ülés határozatképességének megállapítása	6
Napirend előtti javaslatok	6
Kerpen Gábor indítványa az iskolai erőszak tárgyában	6
Az ülés napirendjének meghatározása	7
Javaslat az érettségi vizsga részletes követelményeiről szóló 40/2002. (V. 24.) OM rendelet módosítására	7
Brassói Sándor szóbeli kiegészítése az előterjesztéshez	7
Kérdések, vélemények	9
Ügyrendi vita a téma napirendről való levételéről	9
Válasz az elhangzottakra	16
További kérdések	18
Határozatok	19
A 2009. évi költségvetési törvény 5. számú melléklete alapján kiadandó OKM-rendeletek (2.1-2.5)	19
Csillag Márta szóbeli kiegészítése az összevont napirendi pontokkal kapcsolatban	19
Kérdések, vélemények	20
Válasz az elhangzottakra	32
Egyebek	42
Keszei Sándor fölvetése az iskolatejjel kapcsolatos FVM-rendelet tárgyában	42

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 15 perc)

AMBRUS ISTVÁN: Hölgyeim és Uraim! A Közoktatás-politikai Tanács 2009. február 17-ei ülése megkezdődik. Mai ülésünkön a szakszervezeti oldal elnököl - átadom a szót az oldalnak.

SZABÓ ZSUZSA, az ülés levezető elnöke – a továbbiakban ELNÖK: Szeretettel köszöntöm a Közoktatás-politikai Tanács ülésének valamennyi résztvevőjét. Mindenkitől türelmet kérek, mert először fogok ebben a szerepkörben bármit is tenni. Úgyhogy, ha valami elakadás van, azt a fajta megértést szeretném, ami segíti majd a munkánkat.

Szeretném kérni az oldalak bemutatkozását. Nézzük meg, határozatképesek vagyunk-e! A szakmai oldal szövivője? *(Miklósi László.)* A szakszervezeti oldalon? *(Szabó Zsuzsa.)* A szülői oldalon? *(Keszei Sándor.)* A diákoldalon? *(Hanti Vilmos.)* Az országos kisebbségi önkormányzatok? *(Dr. Schäffer István.)* A nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók részéről? *(Az oldalon senki sincs jelen.)* Nincs itt. Az önkormányzatok képviselőit? *(Horváth Gézané.)* A kormányoldalon? *(Ambrus István.)*

Megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk, megvan az öt oldal és tizenöt fő - megkezdhetjük a munkát. Kívánok mindenkinek nagyon eredményes és határozott munkavégzést - illetve nagyon gyors munkavégzést.

Bejelentem, hogy a 2.2 ponthoz szakértőt hozott a művészeti szakszervezet, mégpedig Ásztai Csabánét, a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetségének szakértőjét - köszöntöm őt.

A következő kérdésem, hogy van-e valamelyik oldalnak napirend előtt bármilyen javaslata. Tessék, megadom a szót!

KERPEN GÁBOR: Nem oldalként, mert nem volt módunk egyeztetni. Azt szeretném kérni a tanácstól, kérje fel az oktatási és kulturális miniszter urat, hogy a lehető leghamarabb - lehetőleg a következő KT-ülésre - jöjjön el, és számoljon be az oktatási intézményekhez kapcsolódó erőszak tárgyában. Jöjjön el, és számoljon be arról, milyen intézkedéseket tett eddig a tárggyal kapcsolatban, milyen intézkedéseket kíván tenni, illetve hogy az általa létrehozott bizottság mit végzett, különös tekintettel az eddigi, 2009-es tevékenységére, hiszen látjuk az OKM honlapján, hogy valamilyen módon gyűjti a részt vevő partnereket. Nagyon fontosnak tartjuk az azonnali tevékenységet, mind az oktatási dolgozókat érintő erőszak, mind a diákok egymás közötti, egyre durvuló erőszakos magatartása elleni fellépés tárgyában. Köszönöm.

ELNÖK: Van-e még valakinek ezzel a témával kapcsolatban bármi? *(Nincs ilyen jelzés.)*

Szeretném bejelenteni, hogy a Pedagógusok Szakszervezete február 12-én nyílt levélben kereste meg az oktatási és kulturális minisztert ebben a témában, javasolva, hogy vegye fel a kapcsolatot szakszervezetünk vezetőjével, Galló Istvánnéval. Köszönöm szépen.

Kérdezem az oldalakat, hogy a felvetett javaslatot támogatják-e. *(Szavazás.)* Volt-e, aki tartózkodott? *(I)* És van-e, aki ellene szavaz? *(Nincs ilyen jelzés.)* Köszönöm szépen, megállapítom, hogy ezt a javaslatot befogadtuk, és a következő alkalommal kérjük szépen ennek megvalósítását.

A következő kérdésem, hogy van-e még valamelyik oldalnak napirend előtti bejelentése. *(Nincs ilyen jelzés.)* Akkor azt javaslom, hogy a kiküldött írásos dokumentumok alapján kezdjük meg a munkát, és ennek megfelelően szavazzuk meg a napirendi pontokat.

Van-e valakinek a napirendre vonatkozóan más javaslata? *(Nincs.)* Akkor javaslom, hogy a kiküldött dokumentumok alapján fogadjuk el a napirendet.

AMBRUS ISTVÁN: Bocsánat, Sándor, én arra vártam, amiről tegnap telefonon beszéltünk, hogy te kéred, hogy itt hangozzék el.

KESZEI SÁNDOR: Már a múlt héten kértem.

AMBRUS ISTVÁN: A levél tartalmát ismertesd a testülettel, hogy erre vársz választ. Ehhez szeretném mondani, hogy a mai ülés keretében a különfélék között erre kitérünk, amit az iskolatejjel kapcsolatban a szakképzésben felmerült problémaként jeleztél. A minisztérium álláspontját a napirend végén, tájékoztatás formájában megadjuk.

ELNÖK: Aki el tudja fogadni a napirendet, kérem, hogy kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm, egyhangúlag elfogadtuk.

A tárgyalás módjára vonatkozóan van-e valakinek javaslata?

KERPEN GÁBOR: A szakszervezeti oldal azt javasolja, hogy a második napirendi pontot egyben tárgyaljuk.

AMBRUS ISTVÁN: A kormányzati oldal elfogadja a javaslatot, ha a testület megszavazza.

ELNÖK: Akkor kérném szépen, szavazzunk erről, hogy a 2.1-től 2.5-ig egyben tárgyalhatjuk-e. *(Szavazás.)* Köszönöm, látható többség. Van-e valaki ellene? *(Nincs ilyen jelzés.)* Tartózkodott-e valaki? *(Nem.)* Egyhangúlag megszavazta a testület, hogy a 2. napirendi pontot egyben tárgyaljuk.

A napirendnek megfelelően az első napirendi pont tárgyalása következik: javaslat az érettségi vizsga részletes követelményeire.

Szóbeli kiegészítést kitől kapunk?

AMBRUS ISTVÁN: A kormányzati oldalon Brassói Sándor az előadó, és munkatársai.

BRASSÓI SÁNDOR: Tisztelt Tanács! A 40/2002-es rendeletünk jól ismert önök előtt: ez az a miniszteri rendelet, amelyik a közép- és emelt szintű érettségi vizsgák részletes követelményeit, vizsgaleírásait tartalmazza. Az őszi időszakban a tanács találkozott - és egyhangúlag támogatta - a 100/1997-es kormányrendelet módosításával, ami megelőző lépés volt a 40/2002-eshez.

Az OKJ átalakítása kapcsán és a Nemzeti Fejlesztési Terv I. keretei között létrejött fejlesztések révén a szakképzés moduláris jellegű átalakítása és a követelmények átalakítása miatt a szakmai szervezetek, a szakképzésben érintett intézmények teljes köre azon az állásponton volt, hogy az érettségi vizsgakövetelmények közül azokat, amelyek a szakmai alapismeretek vizsgatárgyához kötődnek, a szakmai alapismeretek vizsgatárgyak tartalmi szakmai leírását, követelményrendszerét célszerű lenne átalakítani. Ez a munka - részben az OKNT javaslatára és a tárca saját szándékától vezérelve is - megvalósult.

A 100/1997-esben gyakorlatilag az általános követelmények jelentek meg 2009 januárjában, és hosszú egyeztetés folyt a szakképzésért felelős tárcával is arról, hogy a 100/1997-esnek az általános vizsgakövetelményeihez kapcsolódó részletes követelményei, az egész együtt, a szakképzésben, a középfokú oktatásban - tehát az érettségi vizsgára felkészítő szakképző intézményekben - hogyan és milyen módon valósuljon meg, és mi legyen a vizsgakövetelmény.

Gyakorlatilag jó másfél éves munka folyt a háttérben, aminek eredményeként a Magyar Szakképzési Társaság, másrészt az NSZFI és a két tárca - nem beszélve arról a sok szakmai műhelyről, mint a vegyipari területen a Vegyipari Szakközépiskolák Szövetsége, a gépészeti, informatikai és más vizsgáztató műhelyek és szakértői körök - együtt dolgozott azon, hogy ez a vizsgakövetelmény-rendszer tételesen elkészüljön.

A jelenlegi módosítás gyakorlatilag kell, hogy kövesse a már megjelent 100/1997-es rendeletet, és meg kell jelennie azért, hogy a szakközépiskolák, tehát a középfokú szakképzést folytató, érettségire felkészítő intézmények a helyi tanterveiket hozzá tudják igazítani a megjelenő vizsgakövetelményekhez, másrészt pedig a jövőben a vizsgákat e szerint szervezhessék meg.

A jogszabályt alapvetően ezért kell tehát módosítani.

Ezen túlmenően számos olyan szakmai észrevétel, javaslat érkezett még a vizsgáztató intézményektől - gimnáziumoktól, középiskoláktól -, amelyek nem a szakmai alapismeretek vizsgatárgyakhoz, hanem a többi más vizsgatárgyhoz illeszkednek, nevezetesen hogy még mindig nem volt egységes a pontszámok számítása, a pontszámok kialakítási szabályai, a vizsgán használható segédeszközök rendszere; még mindig félreérthető volt néhány olyan dolog a vizsgaszervezés során, amit az Oktatási Hivatal teljes körű bevonásával próbáltunk kialakítani. Az itteni jogszabály elkészítésében az Oktatási Hivatal heroikus, áldozatos munkát végzett, a vizsgaszervezési osztály munkatársaival közösen alakítottuk ki ezt a rendeletet, ami önök előtt fekszik.

Felhívom a figyelmet, hogy a jogszabály hatályba lépése igazodik a 100/1997-es hatályba lépéséhez, hiszen a rendelet nagy része - a szakmai alapismeretek vizsgatárgyak - 2012. április 1-jén lép hatályba, és igazából a 2011-12. tanévi május-júniusi vizsgaidőszakban kell először alkalmazni ezeket. Így az iskolák számára van elegendő idő, hogy ezen vizsgakövetelményeknek megfelelően a vizsgára való felkészítést megtehessék.

Azok a módosítások, amelyek alapvetően technikai jellegűek - pontszámok, pontozási rendszer, segédanyagok és egy-két kifejezés pontosítása -, a 2010. évi júniusi vizsgáknál alkalmazhatók javaslatunk szerint. Tehát magának a rendeletnek ez a fő csapásiránya. Tartalmaz még ezen kívül néhány apróbb pontosítást, ami feltétlenül szükséges és indokolt. Ilyen például, hogy a nemzetiségi vizsgatárgyak nemzetiségi nyelvű változatait is bele kívánjuk tenni a jogszabályba, hiszen a magyar nyelvű változatok benne vannak. Ennek a nemzetiségi nyelvű fordítását is meg kell jelenítenünk a rendeletben, ezek is részét képezik ennek a módosításnak. Röviden ennyi.

ELNÖK: Köszönöm szépen a tájékoztatást.

Van-e valakinek kérdése az adott témához?

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Külön tárgyaljuk a kérdést és a hozzászólást?

ELNÖK: Kívánja-e valaki külön tárgyalni a kérdéseket, véleményeket? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem, akkor mehet a kérdés és vélemény együtt - köszönöm.

Átadom a szót a szakmai oldalnak.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönöm szépen. Most nem kérdezem, hanem kérdezem és állítom, hogy nem kaptunk a rendelethez mellékleteket - sem az írásos, sem az elektronikus változatban. Úgy tűnik számunkra a szövegezés alapján, hogy ennek a rendeletnek vannak mellékletei. A kérdés ezek után az, hogy mit tartalmaznak a mellékletek, az állítás pedig az, hogy értelemszerűen a most elmondandók a mellékletek nélkül és azok ismerete nélkül érvényesek.

BRASSÓI SÁNDOR: Hogyha nem kapta meg a tanács, akkor teljesen nyilvánvaló, hogy nem kell tárgyalni a napirendet. Bocsánat, természetesen van egy 700 oldalas melléklete, ami a vizsgaleírás, ami nélkül nem értelmezhető, hiszen nem tudja a tanács, miről dönt.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Akkor viszont ügyrendi a kérdés.

BRASSÓI SÁNDOR: Ha nem kapta meg a tanács, akkor vegyük le a napirendről.

ELNÖK: Akkor kérném szépen ezt az ügyrendi javaslatot megfogalmazni.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Bocsánat, ha jól értem, a kormányzati oldal megfogalmazott egy ügyrendi javaslatot, miszerint jelen körülmények között vegyük le a napirendről.

HELTAI MIKLÓS: Javaslom, hogy a jövőben ne is vegyenek ilyet napirendre a tiszteletre méltó grémium ülésein, mert a magam részéről - bár negyven éven keresztül érettségiztettem - a legteljesebb mértékig inkompetenciát érzek ezzel kapcsolatban. Szerintem a szakmai szervezetek dolga ezeket megtárgyalni és véleményt mondani. Nem értem, hogy nekünk miért kellene. Latin szakos vagyok, ebben egy mondat van a latinról. Én utánanézttem, de így sem voltam képes megállapítani a differenciát.

BRASSÓI SÁNDOR: Közben gondolkodtam még egy dolgon. Kérem, a tanács mérlegelje, hogy foglal ebben állást. Amikor ezt a napirendet tárgyalta az Országos Érettségi Vizsgabizottság - ők megkapták az anyagot -, az a grémium sem érezte magát kompetensnek. Merthogy aki nem vegyész, illetve nem tanít vegyipari iskolában, nem érthet például egy vegyipari alapismeretek szakmai vizsgatárgyhoz, hiába tagja egy grémiumnak, vagy köztisztviselő. Ez ugyanúgy igaz az elektronikai alapismeretekre, a faiparira és a többire. Igazából a melléklet ezeket a vizsgatárgyakat tartalmazza.

Abszolút látható és tudható, hogy ez az anyag egy hosszú egyeztetés eredményeként készült el, tehát ilyen szempontból az NSZFI, a Magyar Szakképzési Társaság egyértelműen támogatja - őket érinti -, és azok a szervezetek, akik e mögött mint vizsgáztató intézmények ott vannak. Végeredményben - bocsánatot kérek - nem a latinról, nem a biológiáról van itt szó, hanem szakmai alapismereti vizsgatárgyakról. Teljes mértékben velük együttműködésben történt a vizsgatárgyak átalakítása, úgyhogy ilyen értelemben, ha a tanács esetleg fölvetne kérdéseket a vegyipari alapismeretekre vonatkozóan, a magam részéről - bár némi végzettségem van ehhez, tehát tudok válaszolni -, mivel nem tanítok vegyipari szakközépiskolában, nem vagyok kompetens. Itt inkább az érdemes javasolnom a tanácsnak, azt mérlegelje, hogy el tudja-e fogadni, hogy maga az egyeztetési folyamat lezajlott, és azokkal a szervezetekkel, akik ezzel dolgozni fognak, teljes összhangban valósult meg.

A tanács ilyen megjegyzéssel támogathatja, áttekintve a kint lévő anyagot, ami nem a szakmai alapismeretek, hanem a közismereti vizsgatárgyak kiegészítésére vonatkozik. Én ezt tudom javasolni, mert azt gondolom, az ügyet előreviszi. Nem tudom, hogy a faipari alapismeretek - a csapolás, enyvezés különböző technikái - vonatkozásában a következő ülésen kompetensnek éreznék-e magukat. Ezt érdemes mérlegelni, mert a dolog akkor sem lesz jobb, ha megkapják a 700 oldalas mellékletet. Ugyanis az informatika is például a kifejezetten az informatikai szakközépiskolában használt követelményrendszer egyeztetett anyaga.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezném, hogy marad-e az ügyrendi javaslat, miszerint vegyük le napirendről, vagy fogadjuk el a szakértők véleményét. Az ismertett információk után van-e olyan, aki azt javasolja, hogy ne tárgyaljuk ezt a napirendi pontot.

AMBRUS ISTVÁN: Ügyrendi kérdésben soron kívül kell szavazni.

ELNÖK: Ügyrendi kérdésben a kisebbségi önkormányzatok képviselőjének adom meg a szót.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Valamilyen formában jó lenne, ha tárgyalnánk ezt az anyagot, amit megkaptunk, ugyanis ebben meglehetősen sok hiba van, mégpedig értelemzavaró hibák is. Például a kisebbségeknél olyan helyesírási hibákkal van tele, ami ne menjen el. *(Zaj, közbeszólások.)* Nem mennék bele...

BRASSÓI SÁNDOR: Én azért szeretném hallani.

ELNÖK: Másik ügyrendi javaslat?

KERPEN GÁBOR: Ha jól értjük a kormányzati oldalt, akkor nem sűrget minket az idő. Jól értjük?

BRASSÓI SÁNDOR: Nem. A dolog annyiból fontos, mert a szakképzésben az iskoláknak a helyi tanterveikben figyelembe kell venni. Minél tovább húzzuk, erre annál kevesebb idejük marad. Ahogy a százas megjelent, azzal - amit önök láttak - ez az anyag teljesen összhangban van, és a szakmai intézmények támogatják.

KESZEI SÁNDOR: Mikortól lesz hatályos?

BRASSÓI SÁNDOR: Benne van a kiküldött anyagban a hatályba léptetés. Két lépésben lép hatályba: 2010-ben már alkalmazni kell bizonyos részeit. Ami önök előtt van, annak nagy részét alkalmazni kell, ami pedig a mellékletekben szerepel, azokat 2012-ben kell alkalmazni. De a felkészítéshez nekik a helyi tantervbe be kell építeniük, hiszen a törvény pontosan rendelkezik arról, hogy a középiskoláknak be kell építeniük a helyi tantervbe az állami érettségi vizsga követelményeit, azt ezzel összhangba kell hozniuk. Itt viszont minél később tárgyalja a tanács, annál inkább szűkül a középiskolák számára rendelkezésre álló idő. Ezt nekik mindenképpen meg kell tenniük szeptemberig, mert szeptembertől már alkalmazniuk kell. Tehát nem is szeptemberi kell megtenni, hanem júniusig.

Előbb nem tudtuk hozni, egyszerűen azért nem, mert a 100-asnak volt egy nagyon hosszú egyeztetése, nem a testületekkel, hanem a tételkészítőkkal és a különböző ilyen típusú szakközépiskolai szervezetekkel - mint a Vegyipari Iskolák Szövetsége, az informatikatanárok stb. Ezzel kapcsolatban ez ugyanez megtörtént.

A tanácsnak itt, ha jól tudom, véleményezési joga van. Én azt gondolom, mérlegeljen a tanács. Én nyugodt szívvel mondom, hogy a szakmai szervezetek számára megfelelő, tehát azok számára, akik ebben a vizsgáztatásban érintettek.

KERPEN GÁBOR: Van egy elvi felvetésem, ami ellenkezik azzal, amit az önkormányzati oldal mondott. Azért elvi, mert én nem szeretném, hogyha a Közoktatás-politikai Tanács jogkörét - akár önként - korlátoznák. A Közoktatás-politikai Tanácsnak joga erről véleményt mondani. Olyan helyzetbe kell hozni a tanácsot, hogy erről véleményt is mondhasson. Azt gondolom, meg kell ismerni a tanáccsal a mellékleteket. Mivel azonban a kormányoldal azt mondja, van egy olyan része ennek az előterjesztésnek, amely egyrészt sürgős tárgyalást igényel, a mellékletek pedig később kerülnek elő, azt javaslom, hogy válasszuk ketté ezt a napirendet. *(Brassói Sándor: Nem lehet.)* Nem lehet - jelzi a kormányoldal.

Akkor viszont azt kell kérem, hogy vegyük le a napirendről, és hozzuk ide a teljes dokumentációval. A kormányoldal annyiban segíthetné a tanács oldalainak munkáját, hogy az eddig megszületett szakmai véleményeket eljuttatná az oldalakhoz.

Köszönöm.

AMBRUS ISTVÁN: Tisztelt Tanács! A titkárság részéről mindenképp el kell ismernünk, hogy a 700 oldalas melléklet kiküldésével kapcsolatban technikai problémák merültek föl.

A következő, hogy ezt hogyan lehetne korrigálni. Úgy, hogy a mai napon ezeket a dokumentumokat a testület tagjainak e-mailben elküldjük, és az ezzel kapcsolatos szakmai kérdésekben - vagy generálisan az egész rendelettel kapcsolatban - a testület bármely tagjának reflexiós lehetőséget biztosítunk, amelyet az előterjesztő részére megfontolásra továbbítunk.

A dolog másik része: szeretném elmondani, hogy ennek a testületnek a megnevezése Közoktatás-politikai Tanács, és szakmapolitikai kérdésekkel kell foglalkoznia. Ezekben a kérdésekben meg óhatatlan, hogy más társadalmi szervek, a szakmai testületek véleményét alapnak tekintik politikai döntéseinek meghozatalában.

Éppen ezért én azt javasolnám a testületnek, hogy a rendelet azon részeiről, amit Brassói úr fölvezetett - tehát az első húsz oldal vonatkozásában -, éljen véleményezési jogával, és további véleményezés az általam elmondottak szerint nyíljon meg.

Röviden: úgy érzem, hogy a testületnek árumegállítási joga nincsen. Mondja el véleményében, hogy kéri, a dokumentumok teljes mélységben kerüljenek a testület elé. Én ezt tartanám a legjobb megoldásnak a jelenlegi helyzet feloldására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Az önkormányzati oldalnak adom meg a szót. *(Keszey Sándor: Ez nem jó, hogy nem tudok szólni, most már ötödszörre!)* Egy pillanat, kérem szépen a türelmét! Az önkormányzati oldalnak adtam meg a szót. Parancsoljon!

HELTAI MIKLÓS: Tekintve, hogy ha megkapom a 700 oldalt, és két hétig olvasom, akkor sem fogom tudni megítélni, hogy a vegyipari, a faipari stb. jól van-e megfogalmazva vagy sem, továbbá nincs rá lehetőségem, hogy ellátogassak az összes érintett szakközépiskolába, hogy begyűjtsem a kollégák véleményét - és nem is hiszem, hogy ilyet kellene tenni -, én összekötném

a két indítványt. Az előkészítés ilyen anyagok esetében úgy történjék, hogy az Oktatási Hivatal vagy bárki, aki illetékes, készíttessen rövid pedagógiai jellegű összefoglalásokat a változtatásokról, amelyben kiemeli, hogy ezt ezért, ezt azért változtattuk, ennek ez a szakmai indoka, hívja fel a figyelmünket. Ne mellékleteket kelljen tanulmányozni, hanem a szakmai, pedagógiai kérdéseket, hogy gyakorlatorientáltabbá akarjuk tenni, vagy épp ellenkezőleg. Ilyen egyoldalas kompendiumokat írástudó ember el tud készíteni Magyarországon, és akkor 700 oldalból lesz tizenhét, és esetleg hozzá tudunk szólni pedagógiai alapon.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: A szülői oldalnak szeretném átadni a szót.

KESZEI SÁNDOR: Ne legyünk szereptévesztésben! Itt az derült ki, hogy ez Közoktatás-politikai Tanács, és nem kívánok sem 700, sem 50 oldalt elemezni. Ennek több oka van. Az egyik, hogy költségekkel jár. Ennek a törvénynek az egyeztetése a szülői szervezetek számára százezer forintot jelent - nemhogy egy 700 oldalasé!

A másik, hogy az NSZFI ezt a munkát nagyon komolyan elvégezte, ott volt a másik tanácsnál, tehát mi ebben hiszünk, és nem kívánjuk újra tárgyalni. Ha szavazásra kerül a sor, egyetértünk azzal, hogy az előttünk lévő rendelet vizsgáljuk, és el kívánjuk fogadni.

Van viszont egy kifogásom, ha szabad ezt elmondanom, ami miatt tulajdonképpen szót kértem: ennek a hatályba lépése. *(Ambrus István: Ezt majd a tartalmi vitában!)* De a szavazást befolyásolja, muszáj mondanom - mert másként szavazok különben.

Mi úgy érezzük, hogy a beiratkozáskor kell tudni a gyerekeknek ezeket a változtatásokat, meg a többit is, hiszen akkor fogadja el a szülő és a tanuló a pedagógiai programot, és a helyi tantervet. Én ezt csak felmenő rendszerben tudom elképzelni, tehát a most beiratkozókkal kezdve.

Ha nem így van, és úgy érzi a minisztérium, hogy végre tudja hajtani a pedagógiai programok és a helyi tantervek módosítását, és tájékoztatni tudja a szülőket, kikéri az iskolai szülői szervezetek véleményét a módosított pedagógiai programról és helyi tantervről, akkor elfogadható ez az intézkedés.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most teljes a káosz. Ettől kezdve igazából nem tudom...

A kérdésem, szavazzunk-e a arról, hogy fenntartjuk-e ezt a napirendi pontot. Aki úgy gondolja, hogy ezt a napirendi pontot megtartjuk és dolgozunk vele, kérem, emelje fel a kezét! *(Heltai Miklós: De nem ma! - Többen: Most!)* Aki tehát arra szavaz, hogy most tárgyaljuk ezt a napirendi pontot, kézfeltartással szavazzon! *(6)* Megállapítom, hogy nagy többséggel elfogadtuk.

Egyben szeretném bejelenteni, hogy megjelent közöttünk a nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók képviselőjében Bajzák Erzsébet - köszöntöm őt szeretettel. Innentől kezdve az az oldal is képviselteti magát.

A kormányoldal javaslatát kérném szépen. *(Keszei Sándor: Megvolt! - Közbeszólások.)*

AMBRUS ISTVÁN: Lacinál tartottunk, kérdéseknél. Csak megakasztotta ez az ügyrendi vita.

ELNÖK: Akkor a kérdések következnek a szakmai oldal részéről.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Ha jól értem, a kérdések és a kifejtés együtt történik.

Megerősíteném, hogy hozzászólásaink értelemszerűen a kézhez kapott anyagra vonatkozhatnak és vonatkoznak.

Ez a jogszabálytervezet egyes változtatásokra vonatkozik, nem egy generális változás. Rögtön jelezni is fogom, hogy bizonyos felvetéseink ehhez a szöveghez kötődnek, de lehet, hogy részben egy másik alkalommal lesznek megvalósíthatók. Azonban az itt leírtakhoz kötődnek, egy-egy kivételtől eltekintve.

A kérdés, hogy ez a jogszabály-módosítás, ez a tervezet változtat-e az érettségi tárgyak számán.

A következő: nyilvánvaló, hogy ez a jogszabálytervezet nem minden tárgyat érint - itt most a közismereti tárgyakról beszélek -, mert a szövegben bizonyos közismereti tárgyakra vonatkozó előírások változnak, hiszen különben nem volna a szövegben. A közismereti tárgyaknak milyen arányát érinti ez? Vannak, amik szerepelnek itt, vannak, amik nem.

A következő már egy állítás. Az oldal általában egyetért, értelemszerűen támogatja, ha bizonyos vizsgák összemérhetőek. A jogszabálytervezetben számos olyan szabályozási pont van, amely az egyébként általunk üdvözölt vezetői összefoglalóban szerepel. Örömmel üdvözöljük, hogy a mai napirendi témáknál ezeket megkaptuk, kérjük, hogy ez után is hasonlóan legyen, mert segítette a felkészülésünket. Úgy érzékeljük, hogy ez egy fontos szakmai szempont volt, hogy összemérhetőek legyenek egyes - például szóbeli - vizsgák. Ugyanakkor látunk egy olyan ellentmondást, hogy ezt olyan módon, olyan áron valósítja meg a jogszabálytervezet, ami miatt esetenként joggal vetődhet fel a túlszabályozottság kérdése.

Természetesen ez túlmegy az adott jogszabályon: az egész mai magyar közoktatási joggyakorlat, vagy az egész mai magyar jogalkotási gyakorlat kérdéseit is feszegeti. Mi maradunk a saját területünkénél!

Egyetlen példát mondok - bár lehetne többet is: vajon rendeletben kell-e megjelennie egy adott vizsgánál annak, hogy a konzultáción való aktív részvétel szempont vagy nem szempont az adott tárgy értékelésekor? A szabályozottság foka a kérdés, miközben a szándékkal, a szakmai céllal messzemenően egyetértünk.

Úgy érzékeljük, hogy az egyes nyelvekre vonatkozó előírások és szabályozások különböznek. Ha ez így van, mi ennek a szakmai magyarázata? Vagy csak nekünk tűnt úgy, hogy különbségek lehetnek az egyes nyelvek szabályozásában?

Úgy tűnik számunkra, hogy nyilván ez a jogszabálytervezet nem érinti például a földrajz tantárgy szóbeli vagy írásbeli ügyeit, viszont mégis megjelenik szövegszerűen. Akkor az a kérdés, mi a magyarázata. Nem újabb kérdéseket akarok kinyitni, csak szerepel ebben a jogszabálytervezetben. Mi a szakmai magyarázata annak, hogy a földrajz tantárgynak, számos más tantárgytól eltérően, külön útja van: nincs írásbeli vizsga? *(Közbeszólások: Van!)* Rögtön kaptam a korrekciós megjegyzéseket - ezt akkor napirenden kívül majd tisztázzuk.

A következő megjegyzésem a művészettörténetre vonatkozik. Feltételezem, nem az a jogalkotói szándék, hogy Európán kívüli kultúráknak zárt felsorolásában Egyiptomot, Mezopotámiát és az USA-t tekintjük a művészettörténet szempontjából. Ezt mindenképpen különösen aggályosnak tartanám szakmailag, de a zárt felsorolásban ez a három szerepel Európán kívüli kultúráként, mindenféle „például” és egyebek nélkül, miközben például az iszlám kultúra vagy az Indiai kultúra nem jelenik meg.

Az utolsó megjegyzésem nem ehhez a jogszabálytervezethez kötődik, csupán jelzem ezzel, hogy vannak olyan kérdések, amelyeket máshol, adott helyen, érdemes lesz végiggondolni. Például egyes vizsgatárgyak írásbeli vizsgájánál helyes és célszerű-e, hogy egy több mint 30

oldal-as írásos anyag jelenik meg az érettségien, kis füzetecskeként, mint feladatsor. Tudom, hogy ez elmélet és gyakorlat kapcsolódása. Erről majd adott helyen, adott közegben érdemes gondolkozni. Csak azért mondtam ezt a példát, annak jelzéseként - és konkrét reagálást nem is kérek erre -, hogy természetesen vannak olyan egyéb kérdések, amelyeket adott helyen majd érdemes lesz végiggondolni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a szakmai szervezetek véleményét.

A szakszervezeti oldal nevében azt szeretném képviselni, hogy mindenképpen a szakmai szervezetek véleményét fogadjuk el, támogatjuk, és mi nem kívánunk kiegészítéssel élni.

A szülői oldalnak adom át a szót.

KESZEI SÁNDOR: Még egyszer fölteszük a kérdéseket.

Az egyik, hogy mikortól lesz hatályos a rendelkezés.

A másik, hogy ezt az átdolgozást illetően, amit az NSZFI hatalmas munkával elkészített, a Magyar Szakképzési Társasággal - amely előttünk, Szenes Györggyel együtt, igen komoly tekintéllyel bír -, és az OKNT-t is megjárta, nekünk sok beszédünk nem lehet szülőként - bár igazából ránk tartozna, és nem kizárólagos szakmai kérdés. Ehhez tartozik, a hatályosság mellett - tehát a pedagógiai programok átírása stb. -, hogy itt ismeretanyag-bővítés történt-e, vagy kompetenciaalapú tudáselemeket építettek bele ebbe a vizsgakövetelménybe. Mert igazából ez érdekelne minket, hogy itt most mi történik: a gyerekeknek majd többet kell tanulniuk, növeltük az ismeretanyagot, vagy esetleg szűkítettük, és elvittük a kompetencia irányába. Ez a mi olvasatunkban azt jelentené, hogy olyan alapkészségek növelésével foglalkozunk, amire szüksége van a gyerekeknek, és nem órákig- napokig tanulnak fölösleges dolgokat.

Van még egy nagyon erős kérdésem: a felsőoktatási intézmények részt vettek-e ebben, hiszen ezek a szakmai tantárgyak felvételi követelmények a felsőoktatási intézményben, néhol alternatív módon. Mennyire érzik a felsőoktatási intézmények, hogy ez a módosítás és ez az átírás elősegíti az ő munkájukat, illetve a gyerekek olyan képzettséggel fognak bekerülni, ami fontos számukra?

Még egy nagyon fontos dolog. Azt mondjuk, hogy az NSZFI készítette el, és az Oktatási Hivatal fogja behajtani az iskolákon és a fenntartókon a pedagógiai program módosítását és a helyi tanterv módosítását. Van-e erre elég kompetenciája, embere, pénze? Mert ez egy hatalmas feladat! Van-e erre elég ereje, pénze és kompetenciája? Kompetencia alatt azt értem, hogy szakmai felkészültség.

Ezek voltak a kérdéseink. Köszönöm szépen, elnök asszony.

ELNÖK: Megköszönöm Keszei úr kérdéseit, véleményét, és most a diákszervezetek képviselőjét szólítom.

HANTI VILMOS: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Tanács! A megkapott anyaghoz nincs különösebb hozzáfűznivalónk. Érdekelnének a mellékletek, ott esetleg lehetne, ami a diákszervezeteket érdekelheti - de majd meg fogjuk kapni, és elküldjük a javaslatainkat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A helyi önkormányzatok érdekképviselői következnek.

HELTAI MIKLÓS: Azon kollégák és háttérintézmények iránt, akik szakmailag előkészítették ezt az anyagot, a magam részéről pedagógusként a legteljesebb bizalmat nyilvánítom - talán az önkormányzat nevében is.

Változatlanul mondom azonban, hogy ez a tervezet megítélhetetlen a jelen körülmények között, és fönntartom azt az ügyrendi javaslatunkat, hogy legközelebb szakmai összefoglalókat kérünk, amelyek pedagógiaileg elemzik a változtatásokat, hogy megítélhetővé tegyék azokat pedagógiai szempontból.

Jelen tervezetről az önkormányzatok nem tudnak véleményt nyilvánítani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kisebbségi önkormányzati oldalt kérem!

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Először is nagyon köszönjük, hogy ami ránk vonatkozik, az megjelenik az adott kisebbség nyelvén is. Egyetlen kérésünk van, hogy ezt lektoráltassák. (*Brassói Sándor: Megtörtént.*) Például, amihez mi itt hozzá tudunk szólni:

A 15. oldalon a 21. §-ban valószínűleg gépelési hiba történt, az a „NARODOPIS” akar lenni, nem „NAROPODIS”. Ez itt egy gépelési hiba.

A 23. §-ban, szintén a horvátnál, a „MATURALNOG”-nak kellene lennie, és „MATURALANLOG” lett belőle. Itt szintén valami elgépelés lehet.

Van viszont egy rész. Én tanítom is ezt a szaktárgyat, és bár nem tudom, mi van a mellékletben, ez valamin nagyon csúnya dolog. A 24. §-ban németül „ABITURPRÜFUNG IN LANDES- UND VOLKSKUNDE DER NATIONALEN UND ETNISCHEN MINDERHEIT II. BESHREIBUNG DER PRÜFUNG” a cím. Ha ez a németekre vonatkozik, akkor ez nem igaz. A németek ugyanis „nationale Minderheit” és nem „etnischen Minderheit”. A kettő együtt meg aztán főként nem. A németiség nemzeti kisebbség.

A másik probléma, hogy ez egy viszonylag kis tantárgy. Nálunk eddig úgy ment, hogy „Volkskunde”. Ezt a „Landeskunde”-t egészen más értelemben használjuk. Nem gondolják, ugye, hogy földrajzból meg népismeretből is érettségiznek a gyerekek? Ez tehát inkább csak Volkskunde lesz. Nem tudom, hogy mi van benne, de ezt nagyon meg kellene nézni, mert ez az egész kifejezés önmagában...

Románul nem tudok, de meg kellene nézni még egyszer az összeset.

ALEXOV LJUBOMIR: A szerb sem jó!

AMBRUS ISTVÁN: Az sem jó, azt mondd? (*Közbeszólás: A szlovákban is van hiba!*) Nagyon jó, hogy idehoztuk ezt az anyagot.

BRASSÓI SÁNDOR: Az összes érintett megnézte, és jónak ítélte. A kisebbségi nyelvek is szakmán belül egyeztettek. A kisebbségi szakma dolgozta ki. Én egyikhez sem értek.

AMBRUS ISTVÁN: A kisebbségi önkormányzatok adták le.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: De a németnél érted a problémámat?

CSILLAG MÁRTA: Valószínűleg tükörfordítás.

ELNÖK: Köszönöm szépen a nagyon gyakorlatias véleményeket és jelzéseket. Most kérném szépen a nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók véleményét. *(Bajzák Erzsébet jelzi, nem kíván szólni.)* Nem élnek ezzel a lehetőséggel.

Akkor átadom a szót reflektálásra.

BRASSÓI SÁNDOR: Haladhatnék visszafelé?

ELNÖK: Igen.

BRASSÓI SÁNDOR: Köztisztviselőként - akik nem beszéljük a kisebbségi nyelveket - természetesen nem vesszük a bátorságot, hogy ezeket mi írjuk meg: a tükörfordítást az OFI kisebbségi munkacsoportja végezte az adott szaknyelveken, ők adták ezeket a kifejezéseket. De megköszönjük. Egyeztetünk, visszajelzünk, és természetesen javítjuk, amit lehet. Ez tőlük érkezett egy az egyben.

A némettel kapcsolatban jelzem, hogy ez egy jelenleg is hatályos szöveg. Ha megnézed a németet, jelenleg ugyanígy van a jogszabályban, nem változott semmi. Ez évek óta hatályos. Csak annyi van, hogy ennek a szövegnek a melléklete helyébe lép az, ami benne van a német nyelvről. Megnézzük még egyszer a szövegezt a mellékletben, hogy ez összhangban van-e.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Ha mindre vonatkozik, úgy jó, akkor többes számba kell tenni, hogy „Minderheiten”. Ha mindegyikre. De miután németül van leírva, ez a németre vonatkozik, és abban a pillanatban ki kell venni onnan, hogy „etnische”.

BRASSÓI SÁNDOR: Köszönöm, ezt jelezzük, és még egy körben egyeztetünk. Tudjuk ígérni, hogy pontosítjuk.

A szülői oldaltól több fölvetés érkezett.

Az egyik a hatályosság. Teljesen világosan leírja az önök előtt lévő anyag 59. §-a. Két különböző módon lépteti hatályba a változásokat, és két módon kell ezeket alkalmazni. Az egyiket a 2010. májusi időszakban már kell alkalmazni, és mert akkor már alkalmazni kell a vizsgán, ezek a szakaszok hatályba lépnek január 1-jétől. A vizsgaszervezők számára ezek alapvetően technikai jellegű dolgok, amelyek a közismereti tárgyaknál vannak - hogy ezzel a szakmai oldal részkérdésére is válaszoljak -, mint hogy például a földrajz esetén nem volt pontosan és egyértelműen benne, és e miatt félreértések adódhattak, hogy nem kell anyagot, eszközt a szóbeli vizsgákon használni. Ez a kiegészítés ezzel összefüggésben kerül bele, ez a vizsgát tartalmilag nem fogja érinteni. A vizsgatárgyat sem. A vizsgarészeket sem. Például, ha egy iskola megkérdezi, kell-e atlaszt, terepasztalt és nem tudom, miket használni, ez egy pontosítás.

A pontosítás - hogy idekanyarodjak - mindig burjánzást eredményez. Csakhogy az intézményvezetők, a különböző szakos intézményvezetők és különböző szakos vizsgáztatók pedig mindig több kérdést tesznek föl. Emlékezzünk vissza a függvénytáblára: miért csak az a függvénytábla, miért csak ilyen körző? Milyen számológép használható? Ha adunk rá egy kifejezést, kiderül, hogy a tudomány, a szakma közben változik, megint jön a kérdés, hogy legyen-e benne memória, vagy ne. Ezek olyan változások, amiket mindig utána kell szabályozni. A jogszabályban adminisztratíván egy növekvő terjedelmet generál, de ha nincs benne, problémát okoz. Amikor a vizsgázó fellebbez a hivatalnál a vizsga eredménye ellen, attól kezdve ott el kell járni, ez pedig egy olyan ügy, aminél már a jogszabály koherenciája, pontossága, részletezettsége

alapfeltétel. Állami vizsgáról lévén szó, a szakmai szervezetek, a vizsgázók, az intézmények részéről egyre több pontosító kérdés érkezik a hivatalhoz, ezek után a hivatal is gyakorlatilag minden évben jelzi számunkra, hogy még bele kell tenni pontosító dolgokat, mert ezek fölmerült új problémák. Azt gondolom, amíg az érettségi állami vizsga, ez kivédhetetlen, mert a jogalkalmazók számára a jogbiztonság és a jogszabály egyértelmősége alapvető feladat.

Ezek a módosítások lépnek hatályba 2010-től - hogy visszatérjek a szülői oldal fölvetésére. Amelyek a szakmai alapismeretek vizsgatárgyakat érintik, azokra - látjuk hátul a jogszabályban -, azokra adtunk még időt, hogy meglegyen számukra a három év felkészülés. Azokat 2012 májusában kell először alkalmazni a vizsgán. Azért lép hatályba korábban, mert fel kell készülni az intézményeknek.

Gondoljunk bele, hogy egyrészt az OKJ-hez hozzáépített szvk-kat - szakmai vizsgakövetelményeket -, amelyeket az érintett felelős ágazati irányítás keretében az adott szakképesítésért felelős tárcák kiadtak már, felmenő rendszerben már alkalmazni kell. Ha nem lépnek hatályba ezek a rendelkezések, akkor a szakmai alapismeretek vizsgatárgyakon belül amire készítik a diákot a középiskolában, azok a vizsgatartalmak esetenként nagyon messze állnak azoktól a szakmai vizsgakövetelményektől - informatika, vegyipar, faipar stb. -, amelyekből egyébként a szakmai vizsgát leteszik. Alapvető elvárása volt - hogy a szülői oldalt egy kicsit megnyugtassam - a szakképzési intézményeknek is, hogy jobban össze kellene hangolni az szvk-t követelményrendszereit, és a szakmai alapismeretek vizsgakövetelményeit, ahol lehetséges, hogy a diák, ha már tanult egy élelmiszeripari vagy közgazdasági alapismeretet, és ebből utána majd szakmai vizsgát akar tenni, abból, amit tanult és amiből már érettségizett, lehessen beszámítani a moduláris elvek alapján. A dolog pontosan arról szól, hogy amiből a diák szakmai alapismeretek vizsgatárgy keretei között érettségi vizsgát szerzett, abból a szakmai vizsga keretében be lehessen tudni bizonyos tartalmakat. Ez mind a szülő, mind az intézmény, mind a diák számára jó dolog. Ezért ilyen a hatályba léptetés.

Még egy fontos dolog: ennek már működnie kell 2012-től. A rendszer nem ér rá. Ebben én is érzem egy kicsit ezt a feszített tempót. Viszont, mivel a szakközépiskolákban a szakmai vizsgakövetelményekhez igazodó nevelés-oktatás még nem a kilencedik évfolyamtól indul ilyen mélységben, hanem az utolsó szakképzési évfolyamtól, itt három évet ad a rendszer arra, hogy az ilyen intézmények helyi tantervébe be tudjon épülni az ebből következő feladat. Ilyen szempontból ez elegendő. A szakképzési intézmények, amelyek ebben érintettek - mivel egyeztetést folytattunk velük, még a 100/1997-es megjelentetése kapcsán, az ősz folyamán -, jelezték, hogy számukra ez elegendő.

Az ismeretanyag, a követelményrendszer - ahogy világunk is - folyamatosan változik. A célunk, hogy a tananyag korszerűbb legyen, jobban illeszkedjék a szakma, a munkaerőpiac elvárásaihoz. Hogy ez ismeretanyag-bővítés vagy kompetenciafejlesztés, én így nem tudom megmondani. Elő kellene venni valamelyik vizsgatárgyat. Jellemzően az volt a cél, hogy gyakorlatközelibb, a munkaerőpiacon alkalmazhatóbb kompetenciákhoz igazodjék. Ha meg tetszenek majd nézni a megküldendő mellékletet - örömmel várjuk a javaslatokat -, pontosan lehet látni, hogy ezekben inkább a gyakorlatközelibb kompetenciafejlesztés jelenik meg, amit egyébként, ha megnézzük a szakmai vizsgakövetelményeket, mindegyikben meg van jelölve a kompetenciafejlesztési feladatok rendszere. Ezzel hoztuk szinkronba, tehát erősödött benne a kompetenciaközelibb, gyakorlatközelibb, alkalmazhatóbb tudás, a szakmában alkalmazható tudás iránti igény.

Azt gondolom, a fölített kérdésekre egy kivétellel válaszoltam. Egy maradt, ez pedig a felsőoktatásra vonatkozó. Persze, hogy egyeztettünk. Nekik ez teljesen megfelel, hiszen a

felsőoktatási intézmények, mint tudjuk, a felsőoktatási felvételinél elfogadják a szakmai alapismeretek vizsgatárgyakat. Ezzel lehet vitatkozni. A Közoktatás-politikai Tanács megvitathatja esetleg, hogy ez jó vagy nem jó a hazai felsőoktatási rendszerben. *(Keszei Sándor: Jó! Nagyon jó!)* Örömmel várjuk az álláspontokat, mi is dolgozunk ezen. Hogy középtávon kellene-e ezek a vizsgatárgyak, itt nyilván megoszlanak a vélemények. Ezt meg kell tárgyalni. Jelenleg alkalmazni kell. A jelenlegi felsőoktatási felvételiiról szóló kormányrendelet pontosan tartalmazza ezeket a dolgokat. Számukra egyébként megfelelő.

Az NSZFI, az OH, a Magyar Szakképzési Társaság, ezek a szakmai műhelyek együttműködtek - csak 40-es kapcsán több mint háromnegyed évig. Hogy ez milyen munkát jelent egy intézményben? A 100-ast már ismerik a szakközépiskolák, benne van a vizsgaleírás, benne vannak az általános követelmények. Ezek alapján már nézik, hogy amikor megjelenik a rendelet, a helyi tantervet milyen szempontból kell módosítani. A részletese követelmény csak cizellálás. Azt gondolom, egy vegyipari szakközépiskola esetében nem túl nagy dolog. Ha egy intézmény esetleg mind a 20-21 szakmai alapismeretet tanítaná - ilyen nem létezik persze -, természetesen nagy munka lenne, de a szakképzés területén speciális intézmények vannak, akik valamely szakmára készítenek föl, tehát ilyen értelemben korlátozott és teljesíthető feladatot jelent, ha meg tudjuk jelentetni hamar a jogszabályt.

A földrajznál egy pontosítás: természetesen van írásbeli vizsgarész, szóbeli is. A melléklet a nyilvánosságra hozandó anyagok vonatkozásában egy pontosítás, amit a vizsgáztatók, az intézmények, az igazgatók kértek leginkább.

A tárgyak száma nem növekszik természetesen. Nem változik a tárgyak száma. Csak a tárgyak követelményrendszerét érinti a szakképzésben, és egyébként pedig formai, lebonyolítási, adminisztratív feladatokat. A közismereti tárgyaknak töredékét érinti a rendszer. A nemzetiségi nyelvű vizsgaleírás pedig nincs benne a rendeletben, holott kellene - most pótoljuk. A magyar nyelvű már része ennek már évek óta, most mellé tesszük nemzetiségi nyelven. A kettő egymás tükörfordítása kell legyen minden esetben.

A művészettörténet esetében ez csak az írásbeli vizsgára vonatkozik, mert a vizsgaelnökök ezt javasolták. A szóbeli vizsgán és a nem központilag készített tételekben természetesen minden egyes, a tétellel összefüggő tájegység és kultúrkör művészettörténeti elemeire lehet kérdezni - eddig is lehetett. Ezt én továbbítani fogom. Az anyag ügyis megy államigazgatási egyeztetésre, fölvetjük, és megkérdezzük a művészettörténetnél a felelős tételkészítő bizottság tagjait és elnökét, kérve, gondolják át, hogy ők egyetértene-e ezzel a felvetéssel, vagy az USA-n, Mezopotámián és Egyiptomon kívül akarnak-e mást. Én nem vagyok szakember, ez az ő javaslatuk volt.

Azt hiszem, mindenre válaszoltam.

ELNÖK: Köszönöm szépen a válaszokat. Maradt-e valamelyik oldalon megválaszolatlan kérdés? Van-e még valakinek esetleg? Keszei úr!

KESZEI SÁNDOR: Hol van az leírva, hogy a szakmai alapozó tantárgyak vizsgáját beszámítják a szakképzési évfolyamon? Mert a szakmacsoportos oktatást és a modulokat beszámítják. De maga az érettségi vizsgatárgy és annak tartalma mennyiben kapcsolódik a modulokhoz, és le van-e írva ez valahol? Én nem emlékszem.

CSILLAG MÁRTA: A szakképzési törvény és az szvk.

KISS MÁRIA: A szakképzési törvény 11. §-a.

KESZEI SÁNDOR: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e valakinek határozati javaslata? *(Nincs ilyen jelzés.)* Akkor köszönöm szépen, a Közoktatás-politikai Tanács tehát élt véleményezési jogával, és azt gondolom...*(Heltai Miklós: Most szavazás lesz?)* Igen. *(Heltai Miklós: Véleményt szeretnék csatolni majd.)* Akkor az önkormányzati oldalnak megadom a szót erre a célra.

HELTAI MIKLÓS: Most elfogadásról fog szavazni a tanács? *(Többen: Nem.)* Csak arról, hogy véleményeztük. Jó, akkor szeretném, ha egy különvéleményt csatolnánk hozzá:

Az önkormányzati oldal a megküldött anyag alapján a tervezetet - kompetencia hiányában - nem véleményezi, és nem tartja véleményezhetőnek. Kérjük, hogy hasonló napirendi pontok esetén olyan információs bázist teremtsenek, amelyek lehetővé teszik a nem formális, hanem érdemi egyeztetést.

AMBRUS ISTVÁN: Ezt külön kellene megszavaztatni, mert bőven eltér a semlegestől.

ELNÖK: Kérdezem az oldalakat, hogy az utolsó javaslatához kíván-e valaki véleményt fűzni. Aki az önkormányzati oldal javaslatát támogatja, kérem, emelje fel a kezét! *(4)* Tartózkodott-e valaki? *(3)* Ki szavaz nemmel a kérdésben? *(Nincs ilyen.)*

AMBRUS ISTVÁN: Akkor mi a határozat? Hogy élt véleményezési jogával?

ELNÖK: A Közoktatás-politikai Tanács élt véleményezési jogával, és kéri, hogy a jegyzőkönyvben foglaltak szerint a további előkészítés során vegyék figyelembe a mi javaslatainkat, illetve azt a kiegészítést, amiben megállapodtunk.

AMBRUS ISTVÁN: Bocsánat, a Heltai úr javaslatát a testület megszavazta? *(Többen: Nem! - Heltai Miklós: Azért mondtam előre, hogy különvélemény.)* Azért meg akartam kérdezni, hogy megszavazta-e.

ELNÖK: A 2. napirendi pont következik, és mert az elején megállapodtunk, hogy egyként fogjuk tekinteni a 2.1-től a 2.5-ig terjedő napirendi pontokat, ezért kérem az előterjesztőt, főosztályvezető asszonyt, hogy tegye meg javaslatát.

CSILLAG MÁRTA: Köszönöm szépen. Ebben az esetben nagyon rövid leszek, mert ha együtt tárgyalja a tanács, nyilván lesz rá mód, hogy kérdések és vélemények alapján reagáljunk.

Öt olyan miniszteri rendeletet hoztunk a tisztelt tanács elé, amely a költségvetési törvény 5. számú mellékletének forrásaira támaszkodik, és az önkormányzatokon és magán-intézményfenntartókon keresztül támogatást nyújt az intézmények bizonyos feladataihoz. Ezen feladatok: az érettségi és szakmai vizsgák lebonyolítása, az alapfokú művészetoktatási intézmények támogatása, egy teljesen új elem, amely most jelent meg először a költségvetési törvényben: az iskolai gyakorlati oktatás támogatása a szakközépiskola 11-12. évfolyamán, a minőségbiztosítás, mérés, értékelés és teljesítménymotivációs pályázat, és az utolsó pontban

szerepel a gyógypedagógusok pótlékának kiegészítése, valamint az osztályfőnöki pótlék kiegészítésére tett javaslat.

Miniszteri rendeletervezetek, államigazgatási egyeztetés előtt állnak. A tanácsot előzetes szakmai véleményezésre kérjük, és örömmel várjuk javaslataikat, észrevételeiket. Ezt követően kerül államigazgatási egyeztetésre és kiadásra a miniszteri rendelet. Köszönöm szépen, szerintem kezdjük hozzá.

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztést, és kérném szépen a szakmai szervezeteket.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönjük szépen. Elöljáróban megjegyzem, hogy kihívás lesz egyszerre tárgyalni ezeket a napirendi pontokat. Természetesen igyekszünk megbirkózni vele, és ezúton jelzem, hogy ennél a napirendi pontnál az oldal mindkét jelen lévő tagja együttesen képviseli az oldal véleményét.

A kereteket szeretném először tisztázni most is, mint ahogy az előző napirendnél is tettük.

Természetesen jól tudjuk, hogy mi a mozgástér az adott jogszabályok esetében, hogy a költségvetési törvény meghatároz egy bizonyos mozgásteret, és ennek a gyakorlati megvalósításáról, végrehajtási rendeleteiről van szó. Adott keretek között tudjuk nyilván kifejtetni mondandónkat.

Az is magától értetődik, hogy általában minden olyat, ahol forrásbővülés keletkezik, az oldal örömmel üdvözlő, és értelemszerűen azokban az esetekben, amikor ne adj' isten csökkenés lenne, vagy a működőképességet veszélyeztetné, nyilván szakmai aggályainkat jelezzük - általánosságban.

A következő általános megjegyzés abszolút technikai jellegű: a címek esetenként eltértek a meghívóban és a jogszabálytervezetekben. Ezt majd nyilván egységesen kezeli a benyújtó.

A következő általános megjegyzésünk pedig túlmegy a konkrét jogszabálytervezetek szövegén, mégis elmondhatatlanul fontosnak tartom - és itt most egyes szám első személyben beszélek -, és egészen szokatlan módon - még sosem tettem a Közoktatás-politikai Tanácsban, amióta tagja vagyok -, egy számomra nagyon jellegzetes magyar irodalmi műre hadd hívjam fel valamennyiünk figyelmét. Azt gondolom, a kiváló magyar szerző eseteírását kerülnünk kellene. Mikszáth Kálmán egy kiváló karcolatára gondolok: a Közigazgatási történetek - lám, milyen közel áll témánkhoz! - sorozatában A korlátfa című opuszra. Ha valaki esetleg nem emlékezne már a részletekre - nem fogom felolvasni ezt a mintegy másfél oldalt, de kinyomtattam -, emlékeztetőül csak annyit, hogy a címadó korlátfa elkorhadt a hídon. Leírja azt az ügymenetet, hogy mit kell végrehajtani ahhoz, hogy egy új korlátfát lehessen állítani a hídhöz, hogy a szekerek ne zuhanjanak bele a patakba vagy folyóba. És mire az új korlátfa a helyére került volna, minden hiába, mert akkorra az is elkorhadt volna, mire a bürokratikus eljárás véget ér. Zseniális az irodalmi mű, és én nem is értem, hogy miért jutott ez eszembe, miután ezeket a jogszabálytervezeteket lapozgattam. A hiba bizonyára az én készülékemben van. Jelzem, hogy miközben a mű nagyszerű és örökérvényű, nyilván legyünk azon, hogy ez csak irodalmi mű maradjon.

Konkrétan pedig tudom, hogy túlmegy jelen jogszabályon, de ha a Közoktatás-politikai Tanács elfogadhat egy ilyet, akkor akár ajánlást is javasolnék határozati javaslatomban, ami nem a konkrét jogszabálytervezetekre vonatkozik, hanem egy általános gyakorlatra. A tárca - és ezt korábban többször elmondtuk már - törekedjék a szektorsemleges működtetés, pályáztatás és lebonyolítás érdekében arra, hogy lehetőség szerint egyszerűsítse a pályázati eljárásokat, jelesül a nem állami és nem önkormányzati iskolafenntartókra gondolunk ebben. Például amikor nekik

minden egyes pályázatnál harminc napnál nem régebbi igazolást kell beszerezni, és aláírási címpéldányt benyújtani, eközben bizonyos más pályázatok - mert van erre magyar joggyakorlat, azért hozom a példát -, akár a Főváros, akár az NCA elfogadja, hogy egy naptári évben egyszer kell ezeket benyújtani. Nem akarok részletekbe menni, de azt gondolom, érdemes és korrekt lenne végiggondolni, melyek azok a lehetséges egyszerűsítések - és nem fogom minden egyes jogszabálynál elmondani ezeket -, amelyek megvalósíthatók. Azt gondolom, hogy ez méltányos volna.

Egy másik, hasonló, általánosan megfontolandó eljárás: ha jogi akadály van, lehet-e ellene valamit tenni ellene, hogy ha a minisztérium egyik háttérintézménye a minisztérium másik háttérintézményének vagy magának a minisztériumnak küld egy információs tömeget, azt az elektronikus adathordozó mellett neki papíron is be kelljen nyújtania - esetenként több példányban. Én azt gondolom, ez elég mulatságos, sőt, inkább tragikomikus helyzet. Hangsúlyozom, hogy a minisztérium háttérintézményeiről van szó, egymás közötti kommunikációról - legalábbis amit én kiolvastam helyenként a jogszabályból. Ha ennek jogszabályi feltételét kellene megteremteni, legalábbis megfontolandó.

Esetenként szintén igen-igen sok információt kérnek be a pályázóktól. Először úgy írtam föl magamnak, hogy papírhegyeket, majd ezt módosítani kellett, mert hál' istennek CD-n kérik a benyújtást. Tehát nem papírhegyek, de az információ mennyisége mégis igen-igen tekintélyes egy-egy pályázat esetében. Azt gondolom, hogy ezeket általában, rendszerszerűen kellene végiggondolni, az előttünk fekvő jogszabályok és más hasonlóknak esetében is.

Még mindig az előzőhöz tartozik: két eredeti példányt kell benyújtani és egy másolatot, elektronikusan és írásban...

Még egy általánosság. Bizonyos jó példákat lehet látni a jogszabálytervezetekben, hogy a KIR különböző adatbázisai tartalmazzák. Ez nagyon helyes, hiszen erre való a KIR, de esetenként még bizonyos plusz igazolások is mintha kellenének - azt hiszem, ugyanez a kérdés, mint az előbb: vajon miért is kell, ha egyszer a KIR-ben szerepelnek ezek a hivatalos adatok, a pályázónak miért kell igazolnia, hogy ez tényleg úgy van, egy nyilatkozat miért nem elég? Ha a nyilatkozó aláírásával igazolja, hogy ott minden változatlan, az megint egyszerűsítés lehetne számos esetben. Nem biztos, hogy kellene ennél bonyolultabb eljárás.

Az érettségi és a szakmai vizsgák támogatása, az anyag 6. oldalán. Szerepel egy kitétel a (9) bekezdésben: a támogatás második részlete iránti igénylés benyújtása azon első részletet igényelt fenntartók esetében is kötelező, amelyek a 2009. évi október-novemberi érettségi vizsgaidőszakban nem szerveznek érettségi vizsgát. Ez vajon tényleg kell? És miért? Úgyis látja a rendszer! Ez csak egy konkrét példa az előzőhöz. Jelentős többletfeladat, ha ez így marad, hogyha ez tényleg szükséges.

A következő, amiről beszélni szeretnék, a minőségbiztosítás. Természetesen nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy differenciált célok jelentek-jeljenek meg, és ehhez differenciált eszközök társulnak. Ez egy igazi oktatáspolitikai kérdés, és a szakmai oldal ezzel messzemenően egyetért, hogy különböző célokhoz különböző megvalósítás tartozik.

Természetesen egyetértünk azzal, hogy a részt vevő pedagógusok kiemelt munkavégzése is immár díjazható az adott keretből.

Nem térünk most rá arra, mert ez az általános keretfeltételek közé tartozik, hogy ez a mérték vajon reális vagy nem, elegendő vagy nem. Erről természetesen megvan a szakmai álláspontunk. Itt inkább az a kérdés - és ezt ennél a jogszabálytervezetnél meg bizonyos másoknál mégsem lehet figyelmen kívül hagyni -, azon is érdemes elgondolkodni, hogy egy fenntartónak minden esetben érdeke lesz-e az elnyerhető összegért ezt a procedúrát megcsinálni.

Amikor néhány százezer forintot lehet egy intézmény adott részműködéséhez elnyerni, és neki ez ekkora munkát jelent, vajon minden esetben arányban áll egymással? Arról már nem is szólok, hogy hogyan hat ez a szakmai munkavégzésre és egyéb kérdésekre.

Ez megint abba az irányba kell hogy vigyen minket, hogy amennyire lehet, egyszerűsíteni kellene az eljárásokat, ahol lehet, automatizálni kellene, ahol a KIR-ben megvan az adat, ott maximum egy nyilatkozatot kellene kérni. Arra is van példa, hogy gyakorlatilag automatikusan jár a támogatás - és ezt nagyon fontosnak tartom, mert még az is látszik, hogy a források rendelkezésre állnak. Márpedig ha az adott pályázatnál kvázi minden pályázó nyerhet, lehet tudni a nyilvántartott adatok alapján, hogy hányan igénylik, és arra meg is van a forrás, akkor miért kell ez a hihetetlenül bonyolult eljárás? Nem lehet akkor egy sima automatizmus - feltételesen? Tehát úgy, hogy a, b, c, d feltétel megléte esetén ez jár. Nem önmagában és mindenkinek, hanem feltételek betartásával. Ennek jogi vagy milyen jellegű akadályja van?

A következő jogszabálytervezet a szakiskola 11-12. évfolyamához kötődő. Itt jelenik meg az új forrás. Amennyiben ez egy többletforrás, ezt - ahogy korábban mondtuk - üdvözöljük. Kérdés, amit az előbb általában mondtam, hogy akkor ez itt nem automatizálható-e. A csekély mérték is fölmerülhet, amit szintén az előbb említettem. Illetve ebben az esetben külön kérdés, hogy ez négy hónap finanszírozása. Ha ezt az elemet behozzuk a közoktatási rendszerbe, akkor feltehetően - de azért erre szeretnék a kormányzati oldaltól egy nyilatkozatot hallani - megvan a szakmapolitikai szándék arra, hogy ez folytatódjék. Hogyha egy iskola megcsinálja ezt az eljárást négy hónapra, és ehhez képest esetleg reális a veszélye, hogy ennek nincs folytatása, kérdés, hogy szabad-e ebbe belevágni - miközben természetesen tudjuk, hogy a költségvetési törvényről a parlament dönt.

Az alapfokú művészetoktatási intézmények támogatásához kötődő jogszabályhoz nekem annyi lenne a kérdésem, hogy kisebb-e a pályázható összeg, mint az érintett intézmények száma. Ez is mintha egy olyan kör lenne, hogy kvázi tán minden intézmény, amely megfelel a feltételeknek - ezt hangsúlyozom - megkaphatja ezt az összeget. Lehet-e olyan eljárást találni ebben az esetben is, hogy bizonyos feltételekkel minél inkább az automatizmus irányába menjen a dolog?

A sajátos nevelési igényű gyermekekkel kapcsolatos támogatáshoz kötődő jogszabályról a szakmai oldal korábban is kifejtette már a véleményét. Az osztályfőnöki pótlékról is ez a jogszabály rendelkezik. Természetesen az irányt szakmapolitikailag helyesnek tartjuk, támogatjuk. Természetesen ezt a lehető legszigorúbban csak az első lépésnek tekintjük. Itt viszont nem lehet ettől eltekinteni. Ha megnézi bárki, hogy az adott összeg mit jelent bruttó egy osztályfőnöki pótlékban, akkor látható, hogy ez inkább erkölcsi kérdés pillanatnyilag, mint gyakorlati. Az irány helyes, természetesen szakmailag, szakmapolitikailag folytatandónak tartjuk.

Krisztina szeretné még kiegészíteni.

DR. DOBOS KRISZTINA: Köszönöm szépen.

A leglényegesebb, hogy túlszabályozott, viszont rendkívül nagy örömmel olvastam el, mert szövegértési gyakorlatként is felfogható. A kedvencemet hadd mondjam el: „A fejlesztési csomag megvalósítható közoktatási szakértő vagy pedagógiai szakmai szolgáltató igénybevételével, illetve a nélkül.” Ez teljesen értelmetlen. Megvalósítható ezzel vagy e nélkül. Tehát meg kell valósítani a tervet. Azt gondolom, hogy ebben semmiféle plusz információ nincs. Sok ilyen példa van. Utána leírja, hogy ki a szakértő. Tudjuk, mert egy másik rendeletben már szabályozták.

Alapvetően konkrét kérdéseim vannak.

Az első, hogy ha az osztályfőnöki pótlékban a 12. évfolyamot kiemelik, akkor a 13., mint szintén érettségiző évfolyam miért nincs kiemelve? Most már többen fognak tizenharmadik évfolyamban érettségiztetni.

Február 1-jétől december 31-éig szól ez a pótlék. A január hónapot miért nem szeretjük? Jelent-e ez valami óriási összeget, hogy januárban nem fizetjük ki?

Mindenhol szükség van arra, hogy a fenntartó nyilatkozzék, rendelkezik esélyegyenlőségi tervvel. Úgy tudom, hogy ezzel mindenkinek rendelkeznie kell. Ha mindenkinek rendelkeznie kell, akkor azt kell megbüntetni, akinek nincs ilyen esélyegyenlőségi terve.

Nagyon sok dokumentum kérésében a hátsó részeken az szerepel, hogy két példányban papíron és még elektronikus úton is. Mi az indoka - azon kívül, hogy például a művészeti oktatásban külön be kell küldeni a gyerekek névsorát is, miközben azt gondolom, hogy a KIFIR egyszer már tartalmazza, kell, hogy tartalmazza.

A művészeti oktatás területén érdekelne, hogy a Waldorf-iskolák miért kivételek. Az szerepelt benne, hogy minden iskola megkapja az alapfokú művészetoktatásban, amelyik minősített - tehát nem lehet kivételt tenni az én véleményem szerint, mert a szakmai minősítést komolyan vettük, elfogadtuk, ennek megvolt az indoka. Azt gondolom, hogy a Waldorf-iskolákkal ezen a területen nem lehet kivételt tenni, mert akkor a másikkal is kivételt kell tenni.

Az egyszer már minősített művészeti iskolát és a mellé még benyújtott esélyegyenlőségi tervet szakértők fogják elbírálni. Milyen szakértők? Egyszer már minősítették ezeket a művészeti iskolákat.

A határidő pedig végképp kérdés a számomra: augusztus 25-éig fogják eldönteni, majd ezt követően kapják meg az iskolák a támogatást, és december 31-éig kell elszámolni. Mi történik augusztus 25-éig a művészeti iskolákban? Önként és dalolva saját maguk finanszírozzák? *(Közbeszólásra:)* Az idő nagyon fontos. Egy-két hónapot lehet, de fél évet, azt gondolom, nem nagyon.

A következő, ami érdekelne, hogy a minőségbiztosítás esetén szerepel, hogy a negyedik évfolyam olvasáskészsége és a különböző mérések alapján kellene megtenni a fejlesztési tervet. Miklósi László említette már, hogy mire használható a négy dolog, ami valóban fontos. De azt gondolom, hogy a megfelelő továbbképzéseknek már meg kellene jelenni. Előbb kellene a továbbképzési listának megjelenni, mint hogy ezt majd ő bele tudja venni a fejlesztési tervbe, és el tudják fogadni.

Az utolsó problémám ezekkel a támogatási rendszerekkel, hogy például a munkát elvárjuk a tanároktól, és miközben az érettségivel kapcsolatos munkát elvégzi május-júniusban, majd november környékén megkapja a díjazást. Melyik ágazat az, amelyik hasonló módon viselkedik? A gazdaság melyik területén kell május-júniusban dolgozni úgy, hogy öt hónap múlva kapja meg a szolgáltatás árát?

ELNÖK: Köszönöm szépen a szakmai oldal kérdéseit, véleményét. A szakszervezeti oldal általános véleményét szeretném elmondani a 2.5 tervezethez.

Nagyon örülök annak, hogy az önkormányzatoknak, akik eddig nem a minimális összegben finanszírozták az osztályfőnöki pótlékkal kollégáinkat, megmarad a lehetőségük a forrás által, hogy ezt a fajta differenciálást a továbbiakban is meg tudják valósítani.

Szeretném Muity Máriának átadni a szót, ő a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezetének elnöke.

MUIITY MÁRIA: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! A tárgyalt napirendi pontok közül a 2.2-eshez szeretnénk néhány kiegészítést tenni, véleményt nyilvánítani. Meghívtuk Ásztai Csabánét, aki a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetségének alelnöke, akivel közösen kialakított véleményünket mondja el. Szeretném őt felkérni erre. Nagyon sok mindenben egyetértünk Dobos Krisztina most elhangzott véleményével, de az alelnök asszony részletezni is fogja ezt.

Köszönöm szépen.

ÁSZTAI CSABÁNÉ: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Köszönöm, hogy itt lehetek és szólhatok a területünket érintő jogszabálytervezethez. Nagyon nagy öröm a művészeti iskolák számára, hogy, ha pályázati forrás segítségével is, enyhíteni tud azokon a gondokon, amelyek országsszerte észlelhetők a művészeti oktatás finanszírozásában. Nagyon nagy szükség van rá. Ez a 860 millió forint ugyanaz az összeg, ami az elmúlt évben is rendelkezésre állt pályázható formában. A művészeti iskolák nagyon keményen megdolgoztak az önként vállalt szakmai minősítési eljárás során, és azt gondolom, bebizonyosodott, hogy döntő százalékban „minősített” vagy „kiválóan minősített” fokozatot nyertek el, bizonyítva ezzel, hogy a magyar művészetoktatás minőségi pedagógiai munka.

Legutóbb, amikor volt szerencsém itt ülni a Közoktatás-politikai Tanácsülésén, akkor még friss és meleg volt az a Zöld könyv, amihez csak tiszta szívből gratulálni tudok a készítőinek. Csak egy dolog miatt vagyok nagyon szomorú: hogy a magyar közoktatás fejlesztésének vonulatából még a Zöld könyvben sem esik egy szó sem a magyar művészetoktatásról. Én nagyon nagy tisztelettel kérem szépen ezt a grémiumot, ne felejtődjék ki az, amit művészetpedagógiának, művészetpedagógusoknak hívunk, ne felejtődjék ki az a humán erőforrás, ami ebben az országban ezen a területen rendelkezésre áll. Sajnos, a közoktatás általános rendszerében olyan mértékben lecsökkent az erre a területre fordított óraszám, hogy én mint negyven éve a pályán dolgozó zenepedagógus, elképzelni nem tudom, hogyan lehet készséget, képességet fejleszteni heti egy órában. Azt gondolom, nélkülözhetetlen szükség van arra az intézményhálózatra, amelyik személyiséget fejleszt, amikor hátránykompenzációról vagy sajátos nevelési igényű gyerekekről, vagy drogveszélyről, csellengőkről van szó. Lehet, hogy ez a művészeti nevelés terápiás ereje. Beszélünk kell arról, hogy a zenetanulás transzfer hatása tudományosan bizonyított tény, hogy milyen hatása van a matematikai készségek vagy az idegen nyelvi készségek fejlesztésére. Én azt kérem tehát, hogy velünk és ne nélkülünk történjék a magyar közoktatás fejlesztése.

Néhány konkrét észrevételem lenne a rendeletervezethez. Ha megengedik, elmondanám. Nagyon örülök, hogy a szakmai oldal véleményével összecseng. Azt külön köszönöm, hogy nem felejtöttük el, hanem az érdekünkben szóltak. Főleg szövegpontosítási javaslataim lennének.

Az 1. § (2) bekezdésében annyit kérek beszúrni az utolsó sorban, hogy a Waldorf-iskolák amennyiben minősültek és ellátják az alapfokú művészetoktatás feladatát - hiszen vannak ilyen Waldorf-iskolák, akik alávetették magukat a minősítési eljárásnak, akik foglalkoznak. Csak kérem, hogy ezt szúrjuk bele.

Az 1.§ (5) bekezdésében van egy ilyen mondat, hogy a Kt. 114. § (2) és a 117. § (2) bekezdésében foglaltak szerint térítési díj nem szedhető, emelt összegű támogatás jár. Tudjuk, hogy a hátrányos, illetve halmozottan hátrányos helyzetű gyerekektől, illetve bizonyos sajátos nevelési igényű gyerekektől térítési díj nem szedhető. Ez egy jelentős összeg kiesése az adott iskolákban, hiszen a szülők az 5-10, illetve életkortól függően 15-30 százalékát meg kell térítsék, és bizonyos iskolák - főleg azon művészeti iskolák esetén, akik olyan területen működnek, ahol

30, 40, 50 százalékban ilyen típusú gyerekeket látnak el - sok százezer, sőt, millió forintos mínusszal küszködnek. Ott konkrétan jó lenne tudni az emelt összegű támogatást, amit erre lehet fordítani a pályázati pénzből.

A 6. és 7. §-hoz mondanom összezseng azzal, amit a szakmai oldal mondott: tehát óvjuk a fákat, és minél kevesebb papírt kérjünk, amikor most már kiválóan működik a közoktatás információs rendszere, ott nyomon követhető a tanulólétszám is. Tehát egyetérték, és mi is javasoljuk, hogy a lehető legminimálisabbra csökkentjük.

Azt mondja, hogy három példányban be kell nyújtani a minősítésről szóló értesítés hitelesített másolatát. Ezt mind az Oktatási Hivatal, mind a szakmai minősítő testület őrzi és nyilvántartja, tehát legyen elég egy példány, ha már feltétlenül ragaszkodunk a papírhoz.

Egy fontos kérésünk lenne még, a 8. §-sal kapcsolatban: ha lehet, az a) és b) pont ne legyen külön, hanem egy felsorolás legyen. Annak a veszélyét látjuk, hogy ha az a) pontban azt mondjuk, hogy a pályázott összeg fordítható személyi juttatásokra, munkaadókat terhelő járulékokra stb., bizonyos fenntartók meg fognak állni ennél a pontnál, és valószínűleg elmarad, hogy a minőségi munkát célzó korszerű eszközök és egyébek beszerzésére is fordítható ez az összeg. Kérjük tehát, hogy ha egy mód van rá - megmaradhat minden tétel -, egy felsorolás legyen, ne válasszák szét külön pontba.

Egészében nagyon jónak és elfogadhatónak tartjuk a rendeletet, köszönjük, ha minél előbb meg tud jelenni, hogy idejében pályázhassunk.

Nekem az a szakmai véleményem, hogy mi nem berzenkedünk, ha pályázni kell. Meg kell tanulnunk Magyarországon, hogy az automatizmusok ideje talán lejárt. Én azt gondolom, figyelni kell, és nem olyan nagy baj, hogy a szemünket rajta kell tartani a változó világon, ez is a minőség irányába hat. Úgyhogy mi ez ellen nem berzenkedünk, azt viszont kérjük, szeretnénk, és nagyon köszönjük, ha ez a lehetőség lenne, hogy pályázati forrás rendelkezésre áll.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen Ásztai Csabáné szakértői segítségét. A szülői oldalt kérdezem, van-e kérdése, véleménye.

KESZEI SÁNDOR: Igen, köszönöm a szót. Lennének komoly kérdéseim ezzel a pályázattal kapcsolatban. Az előbb is nagyon komoly információkat kaptam, gondolom, most is.

Az egyik, hogy a kiegészítő normatívák ilyen módon, pályázati úton való kiosztása nem szűkítés-e, nem azt jelenti-e, hogy itt hatalmas költségvetési megtakarítások vannak? Nem biztos ugyanis, hogy igénybe veszik az iskolák ilyen feltételek mellett vagy más okokból. Ez az egyik gondolatunk. Tehát hogy jelent-e megtakarítást.

És most jön a lényeg: nem a szolgáltatások kárára történik-e? Azok a szolgáltatások, amiket eddig kiegészítő normatívával biztosítottak a fenntartók az iskolák számára, most egyszerűen nem lesznek, el fogják törölni. Megkülönböztetjük egymástól az iskolákat, illetve a fenntartókat területileg: hátrányos helyzetű térségben lévő hátrányos helyzetű önkormányzat előnyben részesül egy másik önkormányzattal szemben - vagyis az nem fog nyerni. Ebben az esetben megkülönböztetjük a gyerekeket. Ezt már többször elmondtuk, hogy a gyerekeket különböztetjük meg, nem az önkormányzati fenntartókat hozzuk előnybe, hanem a másik területen hozzuk hátrányba a gyerekeket, akiknél ezek a szolgáltatások el fognak maradni. Az önkormányzati fenntartó ugyanis - kivéve, ha van pénze - nem fogja finanszírozni. Próbálok ezt megtudni.

Látjuk, hogy a pályázati kiírás egységes, és ezt a támogatáskezelő fogja kiírni, amiről már a szakmai oldal mondott észrevételeket. Én is tudnék mondani, hiszen mi is pályázunk, minket is kezel a támogatáskezelő. Én úgy érzem, hogy katasztrofális, amit követelnek, amit kérnek, hatszor visszadobják olyan dolgokért, ami értelmetlen. De most nem is ez a téma. A kérdésem az, hogy ha a támogatáskezelő - itt van a szomszédban - mond vagy csinál bármit, ki ellenőrzi? Ki ellenőrzi, hogy ő helyesen méri föl a helyzeteket? Van olyan fölöttes szerv? *(Brassói Sándor bólogat.)*

Ugyanez vonatkozik az Oktatási Hivatalra és az OFI-ra is. Ha van, akkor megköszönöm a választ.

A tapasztalatok alapján - hiszen már van ilyen pályázat - történt-e visszafizetés? Találtak-e ilyet? Mert akkor ki károsul? Az önkormányzat nem helyes viselkedése vagy a támogatáskezelő szigora miatt az önkormányzati fenntartó, az iskola vagy a tanuló károsodik? Mi azt mondjuk, hogy a tanulók.

Annak nagyon örülünk, hogy a határidő március 15-e. Pont kész vagyunk ezzel a rendelettel, úgyhogy gratulálok, mert hatalmas munka lehetett.

Két-három kérdésünk lenne.

Az egyik fő feltétel az önkormányzati esélyegyenlőségi intézkedési terv megléte. Megint arra alapozzuk az egészet: a hátrányos helyzetű és a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekekre. Tulajdonképpen ezért kell egy esélyegyenlőségi tervet készíteni minden önkormányzatnak. Az volt a cél, hogy ezzel a pályázattal létrehoztuk ezeket az esélyegyenlőségi terveket? Itt van nálam a fővárosi esélyegyenlőségi intézkedési terv, ami kriminális! Nem megfelelőek az adatok - be is vallja, hogy nem tudtak adatot kérni az önkormányzatoktól -, nem tudják megállapítani, hogy a jelenlegi rendszerben hány 18 évig és hány 16 éves korig tankötelezett van, nem tudják a hátrányos helyzetűek számát - le van írva... Amúgy nagyon jó... *(Derűltség.)* Megmondom, hogy mi: a helyzetelemzés! Nem a terv: a helyzetelemzés! Ez arról szól, hogy esélyegyenlőségi helyzetelemzés és intézkedési terv. Lehet-e egy ilyen komoly pályázathoz, amivel a kiegészítő normatívákat váltják ki, ilyen követelményeket fűzni, hogy az esélyegyenlőségi intézkedési terv k készüljön el, és erre alapozzuk az egész pályázatot? Én ezt nem találom helyesnek.

Van a szakmacsoportos elméleti és gyakorlati oktatással kapcsolatban is kérdésünk. Az egyik, ami a legfontosabb: nem értjük, hogy a szakközépiskolákat, ahol nem kötelező a szakmacsoportos oktatás - csinálhat, ha akar -, miért biztatjuk arra, hogy a szakmai érettségi tantárgyak mellett még szakmacsoportos elméleti és gyakorlati oktatást végezzenek, és ezt honoráljuk is egy komoly összeggel. Mert hogy a szakiskolában ezt megcsináltuk, az egyértelmű volt. El nem tudjuk képzelni, hogy a következő költségvetési évben - nem bántom a szakközépiskolákat - miért kapták ezt. A felének már nincs is meg a feltétele: már rég föladta. És akkor hozzátesz a költségvetési törvény egy olyat, hogy ezek a szakképző iskolák csak akkor kaphatják meg, ha eggyel kevesebb évfolyam lesz, ha szakképzési évfolyamot indítanak. Négy évig folyik ez az akármilyen szakmacsoportos oktatás - tehát nem szakképzésről van szó: gyakorlati oktatásról, aminek semmi köze a szakmához vagy a szakképesítéshez, amit majd tanulni fognak a gyerekek. Az érettségizett gyerekek egy része megy az egyetemre, más része másik szakmát tanul, vagy kimegy az iskolarendszeren kívüli felnőttképzésbe, és néhány hét alatt megszerzi a bizonyítványát bizonyos összegért. Én irreálisnak tartom, hogy ide egy ilyen hatalmas összeget befektessünk azért, hogy majd a szakközépiskolák elvégzése után a tanulóknak húsz százaléka se marad az anyaiskolában, majd még a maradék egy része is lemorzsolódik. Tudunk olyan középfokú megyei iskolát, ahol három osztályból egy év múlva öt gyerek tett szakmai képesítő vizsgát. Én tehát kifogásolom ezt.

Miért szűkítjük? Egyrészt azt mondjuk, hogy legyen nyelvi előkészítő, tizenharmadik évfolyam, rákényszerítjük a szülőket, hogy hat-hét éven keresztül járjanak a gyerekeik középiskolába, a szakképzésben meg csökkentjük az évfolyamok számát, illetve az a feltétel, hogy ha egy évvel kevesebbet foglalkozunk velük, kitesszük őket - mindegy, hogy beszámítással vagy nem beszámítással -, akkor hadd menjenek, és akkor kapnak jutalmat, illetve pályázati feltételt teljesítenek.

Még egy fontos kérdés lenne az érettségivel kapcsolatban. Azt mondja a rendelet, hogy az egy szakmai vizsgára jutó teljes támogatási összeg. Tavaly is volt ilyen. Tudunk-e kapni ilyen adatot, hogy mennyi volt az érettségi vizsgára és a szakmai vizsgákra egy főre jutó támogatási összeg? Megköszönném, ha megkapnám.

BRASSÓI SÁNDOR: A minisztérium honlapján mindig közzétesszük.

KESZEI SÁNDOR: Nekem nincs számítógépem... *(Derültség.)*

BRASSÓI SÁNDOR: Mondjuk máris, soron kívül.

KESZEI SÁNDOR: Köszönöm szépen. Nem tudom, hogy jól fejtettem-e ki ezeket a gondolatokat. Köszönöm szépen.

AMBRUS ISTVÁN: Meghallgatjuk a választ erre?

ELNÖK: Igen, kérem.

BRASSÓI SÁNDOR: Az érettségiről a honlapon olvasni lehet, hogy az 1710 forint, a szakmai vizsga pedig... *(Domján Istvánné: Tavaly a végső összeg 12500 forint volt, de ez az egész vizsgát, az pedig egy tantárgyi vizsgát jelöl.)*

KESZEI SÁNDOR: Egy főre eső?

BRASSÓI SÁNDOR: Egy vizsgára eső, amit a fenntartó kap. Ott pedig a vizsgázó. Le van írva a honlapon.

KESZEI SÁNDOR: Majd ezt megnézzük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm a szülői oldal észrevételeit. Az előbb eltévesztettem a dolgokat, ezért átadnám a szót Kerpen Gábornak, aki kérdést szeretne feltenni.

KERPEN GÁBOR: Nagyon köszönöm, nemcsak kérdésem lenne, hanem hozzászólásom is.

A szakmai oldal véleményével messzemenőig egyetértünk, különösen az eljárás lerövidítése és a főlösleges pályáztatás kapcsán.

Az alapfokú művészetoktatási hozzászólással pedig abból a szempontból, hogy tényleg nagyon komoly ösztársadalmi igény lenne a zene, illetve a művészeti tárgyak óraszámának növelésére - de ez egy másik történet.

Hogy megjelent most az osztályfőnöki pótlék tekintetében egy külön forrás, azt a PDSZ messzemenőig támogatja, merthogy eddig nem volt ilyen. Ezt szeretnénk, ha megtartaná a kormányzat a jövőben is, ezért kérdés, hogy a 2009. december 31-éig terjedő időszakra vonatkozik a jogszabály, és sajnálatos módon semmilyen utalás nincs arra, hogy ez december 31-e után is megjelenik, holott a költségvetési törvény a közoktatás tekintetében legalább a 2009-2010-es tanév végéig szól. Ezt hiányoljuk, nagyon fontos kérdés lenne.

Az is kérdés, mi történik - különösen az osztályfőnöki pótlékkal -, hogyha egy fenntartó 2009. április 20-áig nem adja le az igényét.

A harmadik kérdés, hogy a közös rendelkezések 7. pontjában, ha jól olvasom, 2009. augusztus 10-e a határidő a finanszírozás biztosításához. Kérdés, hogy én ezt jól olvasom-e, és ha igen, akkor vajon mi van azokban az esetekben, amikor az önkormányzat nem tudja biztosítani erre a közel fél évre az emelt osztályfőnöki pótlék kötelező minimumát sem. Valamilyen gyorsabb eljárás kellene erre.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A diákszervezetek oldaláról Hanti Vilmos képviselőt átállalta-e valaki?

FÁBIÁN TIBORNÉ: Igen, köszönöm szépen, elnök asszony. Én veszem át Hanti Vilmos szövegírói szerepét.

A diákokat közvetlenül nem érinti ez a rendelettervezet-halmaz. Mindenképpen visszautalnék egy korábbi megjegyzésemre. Akkor is gondoltam, hogy a közvetlen érintettek majd hozzá fognak szólni a dologhoz - lám, milyen akut probléma lett a szakmai szervezeteknél és a szakszervezeteknél is, és gondolom, a fenntartóknál is, a pályázatás bonyolult rendszere. Én ezt már korábban észrevételeztem, akkor főosztályvezető asszony meg nem értésével találkoztam. Én azt gondolom - ebben a szakmában más területen dolgozom, hogy az oktatási rendszer finanszírozását célzó támogatási rendszer a legbonyolultabb ma a piacon. Én is azt gondolom, hogy nagyon sok felesleges dokumentumot kér be, nagyon sok felesleges adatot. Szinte egy pályázati menedzsmentet kellene fenntartani az oktatási rendszerben ahhoz, hogy a pályázatokat be tudják adni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az önkormányzati oldalt szólítom.

HELTAI MIKLÓS: Köszönöm szépen.

Az önkormányzati oldal és különlegesen a MÖSZ minden olyan tervezetet támogat, amely az oktatás rendszerébe pénzt pumpál valamilyen módon, márpedig a 2.1, 2.3, 2.4, 2.5 mind valamilyen módon pénzt pumpál. Azt azonban, hogy ilyen áron pumpálja - és itt csatlakozom az előttem szólókhoz -, némileg túlzásnak tartjuk.

Ugyanakkor például a 2.5 tervezet esetében - de nemcsak ennél, az összes többinél is - a valamilyen módon biztosított keresettöbbség a minőségi munkát akarja ösztönözni, tehát valami többletfoglalkozást. A magam részéről, mint aki pedagógiával egyébként is foglalkozom, legalábbis naivnak kell minősítenem azt az álláspontot, amelyik úgy képzelem el, hogy a tanár fél évet, egy évet foglalkozik a gyerekekkel, jön a felmérés, máris javulnak az eredmények, a szakértő véleményt mond - tudjuk, hogy lehet ma valaki oktatási szakértő Magyarországon -, utána a tanár mehet a pénztárhoz. Ezt meg külön lealázónak érzem. De mondom, pedagógiailag

legalábbis naivitás. Minthogy itt tanáremberek ülnek, elmondom, hogy huszonhat évvel ezelőtt érettségiztettem egy vácszentlászlói parasztyereket - akkor még volt ilyen -, akiről egy, kettő, három, négy év alatt elmondhatták volna, hogy ez buta, aztán azt, hogy közepes képességű, a végén, hogy fejlődőképés. Én mindig foglalkoztam vele pluszban - ma már tanár. A pedagógiában az eredmények hosszú távon jelentkeznek. Ez így, ne haragudjanak...

Még egyet mondok: a bizalmi alap az oktatásügyben mindig sokkal termelékenyebb, mint a bizalmatlanság. Az egész bonyolult elszámolási meg egyéb rendszer helyett én egy ilyen alakítanék ki. Feltételezem, hogy az iskolaigazgatók zöme megbízható, becsületes, tisztességes ember. Feltételezném, hogy a pedagógusok zöme is az. Ezek után azt mondanám, hogy a pedagógus nyilatkozzék: én tényleg pluszban foglalkoztam a gyerekekkel. Ezt megerősíti a becsületes igazgató, leírja egy darab papírra, beküldi - én erre kiadnám a pénzt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kisebbségi önkormányzatok részéről kérem szépen a véleményeket.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Az érettségi vizsgák szervezésével kapcsolatban - mint a másik végén is dolgozó iskolaigazgató - szeretnék néhány érdekes dolgot fölvetni.

A 4. §-ban szerepel az 5. oldalon, hogy az országos középiskolai tanulmányi versenyen valamint a szakmacsoportos szakmai előkészítő érettségi tárgyak versenyén elért meghatározott helyezés alapján nem lehet igényelni. Jól értelmezem, hogy ennek a gyerekek megvan az érettségije? Igen, az idén megvan, ha tavaly érte el. Ugyanis, akik az idén OKTV-znek, azoknak nincs. Gyakorlatilag nem mentesíti a gyereket az érettségi alól. Hadd kérdezem meg: visszafelé is értelmezhetem-e? Mégiscsak felmenti, mert ha szabályozzuk, akkor fölmenti. Gyakorlatilag pillanatnyilag úgy néz ki, hogy aki tavaly volt tizenegyedikes, az idén érvényesítheti - világos. De akik az idén OKTV-znek, azoknak kötelező a vizsga. Én szeretném ezt fölvetni azért, mert már vannak tapasztalataink az OKTV-t illetően a gyerekek hozzáállásáról. Az Oktatási Hivatal azt mondja, hogy nem csökkent a létszám. Persze, mert ő csak azt tudja, hogy mennyi ment be. De hogy ez mennyi gyereket mozgat meg, azt nem, mert az csak nálam csapódik le. Töredéke. Nem éri meg, nem ugrik neki a gyerek. A gyerek számol, és azt mondja, nem éri meg. Ugyan ad 80 pluszpontot, de azok a gyerekek, akik OKTV-n elérik a nyolcvan pontot, egyébként is el fogják érni azt. Ott a nyelvvizsgákkal meg mindennel együtt lazán megvan neki a 80 pontja.

Mondok egy példát, hogy érzékeltessem: van olyan tantárgy, ahol tavaly negyvenvalahány gyerek jelentkezett OKTV-re, az idén tizenkettő, és kettő jött el megírni. Mindkettő bent van a döntőben. De hallom, ahogy így csúszik lefelé. Ha itt valamit nem teszünk, gond lesz. Azt hittem, hogy hátha van ebben egy ilyen variáció.

A másik, hogy most jár le az érettségire jelentkezés határideje. Nekünk be kellett regisztrálni a gyereket a számítógépes rendszerbe, rögzíteni az érettségire való jelentkezését. Akkor viszont nem értem, miért a 2009. március 16-ai regisztrációs nap, hiszen már egy hónap eltelt azóta márciusig. Utána pedig van egy végelszámolás, ahol konkrétan kijön. Nekem igazgatóként a végén el kell számolnom ezekkel a pénzekkel. Nem értem ezt a márciusi időpontot. Már csak azért sem, mert itt jön a következő nagy probléma: ahogy továbbmegyünk - tehát hogy mikor kell a minisztériumnak stb. -, ez azt eredményezi a végén, mint ami az idén is történt, hogy a május-júniusi érettségi vizsgákat novemberben, illetve december elején fizetjük ki, mert akkor utalja le a fenntartó. Gyakorlatilag én nem tudom, ebben nem vagyok járatos, hogy ez munkajogilag hogy néz ki, de ha egyszer elvégeznek egy munkát, azt nekem ki kell fizetnem. Van az érettségi elnök, vannak a dolgozatjavítások stb. Ha megnézzük, hogy meddig kell

eljuttatni az önkormányzathoz, az önkormányzat szintén a maga idejét ráteszi, gyakorlatilag annyit jelent, hogy azok, akik a munkát végzik, ekkor jutnak hozzá, ha csak nem tudom valamiből megelőlegezni az egészet. Valahogy meg kellene határozni legalább azt, hogy meddig kell kifizetni. Van-e joga egy fenntartónak visszatartani ezt bármilyen alapon? És ez vonatkozik a későbbiekre is, mármint az osztályfőnöki pótlékokra, hogy egyáltalán „ráülhetnek”-e, vagy ez jár a kollégának? De akkor ezt ki kell fizetni. Nem lehet egy ilyen átfolyó dolog.

A másik, amihez szeretnék hozzászólni, az a minőségbiztosítás. Mint gyakorló szakember mondom: ez a minőségbiztosítási dolog, ha egy iskola jól csinálja, egy nagy asztalnyi, hatalmas anyag, mindenféle kérdőívekkel, minősítő lapokkal. Ez 2004 óta húzódik, utána volt egy felülvizsgálata, az újból jóváhagyva, és ez egy folyamat. Fővárosi szinten kétszázegynéhány iskola van, a többi intézménnyel háromszáz körül. Ha ezt begyűjtik tőlük, ez már így is egy iszonyatosan nagy anyag, és hogyha ezt még továbbítja bizonyítékként... Vagy pedig ezt „isten bizony!”-ra el lehet hinni, hogy ez nekem megvan? Egyáltalán milyen bizonyítékot fogadnak el ezeken kívül?

Szintén a minőségbiztosítással kapcsolatos, hogy ennek az igénylési mechanizmusát tartom nagyon bonyolultnak. Annyira bonyolult, hogy azon fogunk gondolkodni, egyáltalán érdemes-e. Körülbelül olyasmit fog kiváltani, ami ugyan nem feltétlenül tartozik ide, mint ezek a TÁMOP-dolgok: hogy az iskolák azt mondják, köszönjük szépen, ezzel nem foglalkozunk.

A másik, hogy amikor én beküldöm egy tanár minősítését, ki kell kérem a hozzájárulását, és bemutatni az egész folyamatot, hogy ez hogyan zajlik, ki az, aki ebből a több ezer emberből kiválaszt valakit, és azt mondja, igen, ez szakmailag jó, ez meg nem jó. Ráadásul még valami bekavart az intézményeknél: a január 26-ai közlönyben megjelent közalkalmazotti minősítő rendszer. Az iskolának a minőségbiztosítási rendszere hasonló, csak ez most jelent meg, én meg tavaly csináltam. Ezt a kettőt hogyan fogom összehozni? Erre is szeretnék választ kapni, hogy mi módon zajlik.

Egyetértek a szakmai oldallal, hogy ezt a rendszert valahogyan egyszerűsíteni kellene, mert nagyon-nagyon bonyolult, és nem fognak rákapni az iskolák.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm a kisebbségi önkormányzati oldal véleményét. Megkérdezem, hogy a nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók képviselőiben kívánnak-e szólni.

BAJZÁK ERZSÉBET: Köszönöm szépen a lehetőséget. Az egyházi iskolafenntartók véleményét szeretném megfogalmazni, amely több ponton érintkezik és megegyezik a már elhangzott véleményekkel az 5. számú melléklettel kapcsolatos rendeletervezeteket illetően.

Ebben a rendeletervezetben huszonegyféle támogatás csak pályázati úton nyerhető el az iskolafenntartók számára. Nem új jelenség ez, de az utolsó öt év változásait érdemes egy pillanatra szemünk elé állítani és megfontolni, mert az utóbbi öt év alatt tízszeresére növekedett az az összeg, amelyet pályázati úton, támogatásként nyerhetnek el az intézmények. Míg 2005-ben 1,7 milliárd forint volt, 2008-ban 11,93 milliárd forint, most pedig közel 20 milliárd forint az az összeg, amelyet csak pályázati úton kaphatnak meg támogatásként. Jóllehet, azt is meg kell állapítanunk, hogy a pályázatok alapján elosztható támogatások összege arányosan nem nőtt az elmúlt öt évben.

Ugyanakkor azt is meg kell állapítanunk, hogy a támogatás vagy pályázat elnevezés több támogatás esetében talán nem is egészen indokolt, hiszen az elosztott előirányzatok nagy része normatív támogatásnak is fölfogható, mert a tanulólétszám alapján történik az elosztás, tehát a

tanulólétszám alapján igényelhetik meg a fenntartók. Amennyiben ezeknek a támogatásoknak egy jó része létszámalapon igényelhető, ugyanakkor nemcsak az intézményeket meg a fenntartókat, hanem a területi kincstárat meg az OKM támogatáskezelő igazgatóságát is olyan mennyiségű papírral és adminisztratív anyaggal terhelik meg egész éven át - tehát nemcsak egy bizonyos időszakban, hanem egész éven át -, aminek a költségei viszont nincsenek arányban az elosztott támogatás összegével.

Gyakran tapasztaljuk, hogy több intézmény esik el így a támogatásoktól - bár az igaz, hogy azért, mert ezt a számtalan beadási és elszámolási határidőt szinte képtelenek nyomon követni, naprakészen mindent elkészíteni. Terheli a sokféle pályázatnak a beadása az igazgatókat, a helyetteseket, magukat a szaktanárokat is bizonyos esetekben - nem akarom felsorolni, hogy mely területeken, hiszen mindannyian ismerjük -, terheli az iskolatitkárokat, az informatikusokat, a gazdasági munkatársakat. És itt fel lehetne tenni azt a kérdést, hogy ezt a sok emberi erőforrást, időt nem lehetne inkább az oktatás és a nevelés színvonalának növelésére fordítani?

Ugyanakkor a pályázati anyagban megjelölt dokumentumokat többszörösen is be kell nyújtani, mert egy-egy pályázatot elkülönítetten kezelnek. Tegyük föl, hogy van egy többcélú egyházi intézmény. Ha beadja a pályázatát öt területre, ahány tagintézménye van, akkor legalább a köztartozásról szóló nyilatkozatot két példányban kell beadnia, a rendezett munkaügyi kapcsolatokról szóló anyagokat szintén legalább két példányban, ugyanakkor meg kell mondanunk, hogy az egyházi intézmények esetében is valamennyi területi kincstár és az APEH adófolyószámla-adatai lekérdezésének lehetőségével lehet élni a fenntartók esetében is. Minden egyházi intézménynek folyton nyilatkozatot kell adnia, hogy a számlájáról bármilyen tartozás esetén le lehet vonni a pénzt.

Úgy érezzük, hogy óriási erőbedobás, és rendkívüli módon igénybe vesz mindenkit.

Az alapfokú művészetoktatásban egyházi intézményben részt vevő tanulók nevét és azonosító számát is már a normatívaigénylésnél is le kellett adni a MÁK területi igazgatóságainak, és mindegyik intézmény jogosult a KIR használatára, mert ott is szerepelnek ugyanezek az adatok.

Úgy érezzük, úgy tapasztaljuk ezeknek a pályázatoknak a készítésénél és előkészítésénél, hogy hihetetlen erőfeszítéseket és plusz időt kell erre mindenkinek fordítani. Több párhuzamosságot is felsorolhatnánk, de azt hiszem, hogy az anyagot mindenki ismeri.

Szeretnénk azt javasolni, hogy a jövőben a központosított támogatások számát tanácsos lenne felülvizsgálni olyan szempontból, melyek azok a támogatások, amelyek a normatívaigénylés rendszerében is eloszthatók lennének. Mert ezek között sok olyan van.

Annak a megvizsgálását is szeretnénk javasolni, hogy a pályázat keretében beadandó mellékletek feltétlenül szükségesek-e egy-egy ilyen jellegű pályázat elbírálásához.

Köszönöm szépen, és szeretném írásban is leadni.

ELNÖK: Köszönöm szépen a segítő szándékú véleményeket. Mielőtt átadnám a szót főosztályvezető asszonynak, szeretnék elnézést kérni: el kell mennem. A szakszervezeti oldalon az elnöklést átadnám Kerpen Gábor úrnak, az oldal szóvivői szerepét pedig dr. Horváth Péternek. Köszönöm szépen, és átadom a szót főosztályvezető asszonynak a válaszára.

(Az ülés vezetését Kerpen Gábor veszi át.)

CSILLAG MÁRTA: Köszönjük szépen a tisztelt tanácsnak a javító szándékú véleményeket. Engedjék meg, hogy először egy-két olyan dologra reagáljak, amelyek úgy tűnik, mindannyiukat foglalkoztatják, és talán elviek.

Az egyik, hogy normatív alapú-e a pályázat vagy sem, illetve mi az oka annak, hogy elkülönítetten kezeli a támogatáskezelő és a kincstári rendszer is ezeket a támogatásokat. Ennek maga a költségvetési törvény az oka: ezek a támogatások a költségvetési törvény 5. számú mellékletében szerepelnek. Ilyen módon egyébként nem is fogalmazhatnak meg, nem írhatnak elő költségvetés éven túli forrásokat. Erre a költségvetési törvény 5. számú mellékletében szereplő jogcímre csak január és december között tar igényt az önkormányzatok, ezt írja elő a szabályozás - és ez már válasz is Kerpen úr egyik kérdésére. Természetesen, mivel kötött felhasználású támogatások, külön jogcímenként kezeli a költségvetési törvény, ezért külön kell rendelkeznie róla a miniszternek. Azok a felvetések, amiket önöktől hallottam, hogy normatizálható lenne egy-két támogatási forma - hiszen mi magunk is igyekeztünk egyszerűsíteni az eljárásokat és csak létszám adatokhoz kötni -, ez azt jelenti, hogy a költségvetési törvény 8. számú mellékletébe kellene vagy lehetne átkerülni bizonyos támogatási formáknak, ahol például a pedagógus-továbbképzéseket támogató összegek vannak, hiszen ott - így mondják az önkormányzati pénzügyesek - automatizáltan igénylik le ezeket a támogatásokat. A kincstári rendszer automatikusan biztosítja mind az önkormányzat, mind a nem önkormányzati területnek. Mivel azonban ezek a támogatások az 5. számú mellékletben vannak, tehát zárt költségvetési támogatások - hiszen akkor kerül az 5. számú mellékletbe, ha forrása meghatározott, nem pedig nyitott, ami igényelhető -, sajnos, ezek a szabályok ilyen sajátosak. Ettől a minisztérium a rendelet előkészítése során nem tud eltekinteni, hiszen nem sértheti meg a költségvetési törvényt.

Köszönöm a javaslatokat, hogy vizsgáljuk meg a beadandó mellékletek sorát, de felhívnom a figyelmüket, hogy nagyon sok esetben mindössze két-három mellékletet kérünk, pont azért, mert igyekeztünk automatizálni. Bár a rendelet bonyolultnak tűnik, de nem mindenki pályázik mindenre. Önök itt egy tömegben látják, de egy fenntartói adatlap, egy intézményi adatlap és egy nyilatkozat, amit az adott pályázathoz be kell nyújtani, számunkra nem tűnt úgy... Vannak olyan esetek, amikor úgy gondoljuk, hogy nem viseli meg olyan nagyon a fenntartókat. Igyekeztünk normatív jellegűvé tenni.

Megkérdezik, hogy ha a KIR-ben ott van a gyermek neve, azonosító száma, akkor miért nem kérjük le az adatokat a KIR-ből. Például itt van az alapfokú művészetoktatás igénylése. A KIR-ben nem szerepel az a tanuló, aki nem fizet térítési díjat. Például ha a rendeletbe beírjuk, hogy emelt támogatást szeretnénk adni annak az alapfokú művészetoktatási intézménynek - és ez így van most -, aki sok olyan gyerekkel foglalkozik, aki hátrányos helyzetű és halmozottan hátrányos helyzetű, akkor ezt sajnos meg kell kérdeznünk. Igyekeztünk minden esetben végiggondolni.

Amelyik rendeletünk nagyon bonyolult, az a mérés-értékelés ilyen tekintetben, úgy gondolom, ott van rengeteg melléklet. Bár igaza van - talán a kisebbségi oldal mondta -, hogy milyen adatokat kérünk be. Eddig sem kértünk be minősítési lapot, csak anonim módon. Arra is szeretném felhívni a figyelmét, hogy azon intézmények, akik ezt beadták az elmúlt két évben, nem kötelesek ismét beküldeni. Tehát próbáltuk csökkenteni ezeknek a papíroknak a számát. Ahol ezekkel a papírokkal már meg tudtunk ismerkedni, nem kértük, csak az újonnan pályázó intézményektől várjuk el. De köszönöm szépen az észrevételeiket. A szakmai szervezetek számára is ez után mennek ki a rendeletek. Nyilvánvaló, hogy az önkormányzati szövetségek is meg fogják kapni, és fog még érkezni erre vonatkozóan javaslat, amiket meg fogunk vizsgálni.

A szakmai szervezetek kérdése az volt, hogy folytatódik-e a szakiskola 11-12. évfolyamának a támogatása. Abban az esetben, ha a jövő évi költségvetés elbír ilyen támogatásokat. Ezt önöknek én innen nem tudom megmondani. A minisztérium szakmapolitikai terveit és az Új tudás programot ismerve azt mondom, hogy a minisztériumnak ez a célja, hogy ezt a támogatást beépítse. Ez egy különleges támogatás, a gyakorlati oktatást támogatja - ellenben pontosan nem úgy, ahogy a szülői oldal értelmezte: egy szigorító feltétellel támogatja. Csak akkor támogatja a szakközépiskola gyakorlati oktatását, ha a szakközépiskola jogszabályi felhatalmazás alapján beszámította ezeket az órákat, és ezáltal a gyerekek és a szülők terheit a szakiskolai évfolyamok számának csökkentésével csökkentette. Itt tehát a szakmapolitikai cél egyértelműen a gyerekek érdekének védelme volt. Azt kívánjuk megvizsgálni, hogy megtette-e az intézmény, hogy ezeket a képzéseket rövidítette ezáltal.

Az osztályfőnöki és a gyógypedagógiai pótlékkal kapcsolatban kérdezte Dobos Krisztina, miért a februárt írtuk elő az osztályfőnöki pótléknál, miért nem a januárt. Azért, mert a 138-as kormányrendelet, ami decemberben látott napvilágot, az osztályfőnöki pótlék alsó határát február 1-jével módosította - a gyógypedagógiai pótléket is módosította, de azt januártól. Ettől kötelező megemlíteni. Ezért tehát a törvényi, a jogszabályi határidőhöz igazodik. Tehát a 138-as előzi ezt meg.

Az esélyegyenlőségi tervvel kapcsolatban kérdezték önök, hogy miért szükséges. Az esélyegyenlőségi tervvel ismereteim szerint minden rendelet annyit foglalkozik, hogy egy nyilatkozatot kér a fenntartótól, hogy rendelkezik az esélyegyenlőségi tervvel. Ezt azért tartjuk szükségesnek, mert a közoktatási törvény számunkra előírta. Sem hazai, sem uniós támogatást olyan önkormányzatnak és fenntartónak nem adhatunk, amely önkormányzat és fenntartó nem rendelkezik esélyegyenlőségi tervvel. Ezért nyilatkoztatjuk erről a fenntartókat. Nem vizsgáljuk az esélyegyenlőségi tervet, hanem nyilatkoztatjuk a fenntartókat.

A gyermekek névsorát nem szívesen kérjük be, szerintem az alapfokú művészetoktatási intézmények esetében sem. Nem tartozik ránk. A mérési azonosítót kérjük be a mérési rendszernél.

A Waldorf-iskolák sajátos pedagógiai rendszer, módszer szerint dolgoznak. Évekig és évek óta igénybe vehették az alapfokú művészetoktatási normatívát, tekintettel arra, hogy beépítették e pedagógiai rendszerbe a művészeti nevelés feladatait. Nem tudtak megfelelni ellenben a minősítés követelményeinek. Rengeteg Waldorf-iskola kereste meg a minisztériumot, mert a minősítés akkori feltételei szigorúan az alapfokú művészetoktatási intézményekre készültek, és ilyen szemmel is vizsgálták ezeket az intézményeket. Most több módosítás is történt. A költségvetési törvény lehetővé teszi a Waldorf-iskoláknak a normatíva igénybevételét, a minősítésről szóló rendelet lehetővé teszi a továbbiakban a minősítést, ez a rendelet pedig azt mondja, hogy ha egy Waldorf-iskola minősített intézmény, akkor természetesen pályázhat erre a plusz kiegészítő normatívára. *(Dr. Dobos Krisztina: Nem ezt mondja.)*

ELNÖK: Kérem, hogy hallgassuk meg a válaszokat!

CSILLAG MÁRTA: Azt kérdezte Dobos Krisztina asszony, mi történik az alapfokú művészeti iskolákkal: igénybe veszik a normatívát, ami a költségvetési törvény szerint jár nekik, igénybe veszik a kiegészítő normatívát - más összegűt, ha minősítettek, és mást, ha nem minősítettek - és ettől függetlenül - ez a harmadik forrás az alapfokú művészetoktatási intézményekre - erre a 860 milliós pályázati forrásra pályázhatnak egyéb szakmai fejlesztési feladataikra.

Az érettségi díjazásával kapcsolatban átadom a válaszadás lehetőségét Brassói kollégámnak. Mindössze annyit szeretnék elmondani, hogy a tavalyi évben júliusban, ebben az évben pedig már júniusban meg fogják kapni. 2008-ban megkapták a fenntartók júliusban - a honlapunkon ott van a pontos dátum - a támogatást, 2009-ben pedig június 15-éig fogják megkapni az érettségi forrást. Erről Sanyi bővebben fog tudni beszélni.

Van itt javaslat, miszerint az a) és a b) pont egy felsorolás legyen. Tavaly egy volt, igen, emlékszem. Értem, hogy miről szól ez a javaslat, hogy a fenntartó dönti el, mi a fontos számára. Ezt megvizsgáljuk a kollégáimmal, ezt tudom ígérni.

Azt kérdezi a szülői oldal, hogy nem szűkítés-e, nem megtakarítás-e a költségvetés ezekkel a forrásokkal. Ebben az évben kimutatható költségvetési forrásbővítést jelent, számszerűsíthető forrásbővítést. Ráadásul ennek a kijelentésnek utána is lehet nézni, hiszen meg lehet vizsgálni, van-e olyan kiegészítő normatíva, amit a költségvetési törvény eltörölt és átemelt ebbe a körbe.

Keszei úr kérdezte, ki ellenőrzi a támogatáskezelőt. Általános felügyelete a fenntartóé, az Oktatási Minisztériumé. Különböző források eljárási szabályai tekintetében az Állami Számvevőszék jelen pillanatban is ellenőrzi nemcsak a minisztérium Közoktatási Főosztályát, hanem az OKM Támogatáskezelőt és a fenntartókat is, mert éppen folyamatban van az 5. számú melléklet végrehajtására vonatkozó ÁSZ-ellenőrzés - ami egyébként tavaly is volt, idén is van, és vélhetően jövőre is kapunk ilyen ellenőrzést. Igen, pozitív volt az ÁSZ-vélemény - súgja nekem Brassói úr.

Az intézmény elszámolását pedig a Kincstár ellenőrzi, és az Oktatási Minisztérium is, céll ellenőrzéssel és az OKM monitoring rendszerének működtetésével. Elég jól kidolgozott ellenőrzési-értékelési rendszer áll most már ezek mögött a források mögött.

Történt-e visszafizetés? Egész biztosan történt, de én erről most nem kértem kimutatást.

Az iskolai gyakorlati oktatás támogatásáról kifejtett véleményét köszönöm. Személy szerint szakmailag nem értek vele egyet, de ez egy másik kérdés. Mint már elmondtam, itt arról van szó, hogy támogatjuk azt az iskolai gyakorlatot, hogy a gyakorlati oktatást ezeken az évfolyamokon is beszámítsák, ellenben elvárjuk, hogy ha beszámították, akkor ez az intézmény képzési rendszerében is megjelenjék. Meglátjuk. Ez egy kísérleti év, egy új támogatás. Nagyon kíváncsiak vagyunk - ennek a támogatásnak szakmapolitikai okai is vannak -, hogy hogy járnak el a szakképző iskolák, miképp működnek e tekintetben. Elemezni kívánjuk a későbbiekben ezeket az adatokat.

Kerpen úr kérdése volt, hogy miért december 31-éig - erre már válaszoltam is. És mi történik az osztályfőnöki pótlékkal, ha a fenntartó nem igényli? Vélhetően megfinanszírozza, tekintettel arra, hogy a 138-as kormányrendelet értelmében a pótlékminimum megváltozott, tehát a pedagógus kollégáknak a pótlékminimumot oda kell adnia. Ha nem teszi meg, nyilván a saját forrásaiból fogja kifizetni.

A méréssel kapcsolatos kérdést átadnám, ha szabad. Az érettségi szervezésével, az OKTV-vel kapcsolatos is a Sanyié lesz. Az OKTV szervezésével kapcsolatban - ami most nem volt itt témánk - szeretném elmondani, hogy szívesen rendelkezésére bocsátjuk az Országos Érettségi Vizsgabizottságnak szakmai állásfoglalását. Szakmapolitikai oldalról is megvizsgálták, hogy az OKTV és az érettségi viszonya milyen. Ezzel sokan és bőségesen foglalkoztunk az elmúlt időben, hogy mi itt a szakmapolitikai álláspont, amit nem is annyira a minisztérium, hanem a minisztérium a szakmai szervezetekkel alakított ki. De nem titkos anyagok ezek, nagyon szívesen odaadjuk őket.

Köszönöm, hogy utána számolt, hány szorosára emelkedett az összeg: én is készültem rá, hogy egyszer megnézem a költségvetési törvényekben, hogy mi történt. Csak egy magán szakmai

megjegyzésként hadd mondjam, nem is annyira a jegyzőkönyv kedvéért, hogy amikor a közoktatás finanszírozásában szűkülnek a források, akkor vagy a normatívák száma nő - erről már szólnak elemzések a 90-es évekből, hogy hogy nőttek meg a normatívafajták, hogy hogy tudta a szakmapolitika, a mindenkori minisztérium elérni az egyedi támogatást -, és egy kicsit mostanság is erről van szó, hogy forrásbővítést hogy tud elérni a minisztérium: úgy, hogy egyenként beépítetteti ezeket az igényeit a költségvetési törvénybe. Lehet ezt nekünk fölírni, és el is fogadjuk, hogy bizonyos tekintetben nem szerencsés, de ugyanakkor kérem, hogy méltányolták azt az erőfeszítésünket, hogy igyekszünk ezt a kört bővíteni.

Köszönöm szépen.

BRASSÓI SÁNDOR: Még két apróságot mondanék, ami nem az érettségihez kapcsolódik.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ezek nem pályázatok. Itt folyamatosan elhangzik az a szó, hogy „pályázat”. Itt sehol nem szerepel pályázat: ez igénylés. Nem pályázatot nyújtanak be a fenntartók: igénylik a támogatást - csak ehhez be kell nekik mutatni azt a létszámadatot, azt az eredményt, azt a minősítést stb., ami alapján meg lehet ítélni az igénylés jogosságát.

A másik a fenntartói oldal által felvetett dologra. Az ember bízik és hisz, amíg él. Azt gondolom, ezzel én is így vagyok. A helyzet bonyolultabb, mert a kéz sokszor megcsúszik különböző helyeken, és az adófizetők pénzéről van szó. Mondanék önnek egy nagyon jó példát, pont az érettségi kapcsán. az érettségin van egy szoftver. Az érettségi hivatalos szoftvere. Az igazgatók abba töltik fel az adatokat. Tanulói azonosító, minden föl kell kerüljön oda, mert ez egy állami vizsga. Mióta ez van, nem igazán lehet visszaélni az érettséggel, de ehhez kötjük a finanszírozást. Ha mi elhinnénk, ami beérkezi az érettségi igénylés kapcsán, akkor nagyon nagy bajban lennénk, mert jogosan mondaná bárki, egy önkormányzat, hogy a másik önkormányzatnak nincs is annyi gyereke, mégis hogy kapta meg ezt a pénzt, tehát kérné, hogy ellenőrizzük. Most ez történik. Nagyon jó példa, mert összevetjük a beérkezett igényeket az érettségi szoftverrel. Egyes fenntartóknál óriási eltérések, több százazas eltérések vannak: valamiért rosszul írták be. Ha mi ezt elhinnénk, az adófizetők nagyon súlyosan károsodnának.

Ez a rendszer tehát arról szól, hogy mi bekérjük a fenntartótól, sőt, sok esetben mi csak az érettségi szoftverben nézzük meg, hogy hiteles adatok-e, és ettől kezdve ez alapján folyósítjuk, mert oda az igazgató tölti föl, és a fenntartó, ha nem volt alapos, vagy valahol elcsúszott az adatközlés az igazgató meg a fenntartói iroda között, és eltévedt az adat, rögtön lehet kontrollálni.

Ez az elszámoltathatóságról szól, amit sajnos tudomásul kell venni, mert a forrás kevés, és oda kell adni, ahol ez az igénylés valóban jogszerűen történik.

A másik, amit kiegészítenék, hogy pont a tavalyi évi érettségi. Hihetetlen anomáliák voltak ám az igénylésekben! Ezeket nekünk kezelniük kell. Minket ellenőriz az Állami Számvevőszék, meg a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal, hogy eleget teszünk-e a közoktatás mellett egy rakás más Áht. és egyéb jogszabálynak, amelyeket más törvények írnak elő. Mi nem tehetjük meg, hogy ezektől eltekintünk, mert a magyar társadalom azt fogja mondani, hogy itt kifolyik a pénz a rendszerből, és nincs ellenőrizve. Jelenleg megfelelnek ezeknek az elvárásoknak.

Csak egy apróság az érettségre visszatérve. Tavaly nem az 5. számú mellékletben volt ez a forrás - most került oda vissza. 2006-ban, ha emlékeznek, még az 5. mellékletben volt az érettségi, utána kikerült, megszűnt a jogcím, fejezetről finanszíroztuk. A tavalyi évben - és ez megtalálható most is az OM honlapján az archívumban, tehát nyugodtan meg lehet keresni - az

volt az igénylés feltétele, a fenntartó akkor igényelhet, ha csatolja, hogy ő az érettségire kapott támogatást július 15-éig folyósítja az általa fenntartott középfokú intézményben az érettségizető, vizsgáztató pedagógusok számára. Most is megtalálható, nyilatkoznia kellett. Megkapták. Tőlünk a kiutalás tavaly június végén elment a fejezetről. Ha megnézzük a jogszabálytervezetet, erre mi nagyon figyelünk, pontosan azért, hogy ne kelljen hiteleznie a fenntartónak a vizsgáztatási díjat az iskola felé, és majd megkapja decemberben, hiszen bele is írtuk a jogszabályunkba: a 7. oldalon a 6. § (5) bekezdésében az áll, hogy a az önkormányzati fenntartóknak a benyújtott igénylés alapján az ÖM az első részlet tekintetében 2009. július, a második rész tekintetében 2009. december havi nettó finanszírozás keretében gondoskodik. Tehát az önkormányzati fenntartók megkapják a július havi finanszírozási kerettel együtt ebből a keretösszezből a pénzt. Az egyházi, alapítványi és magánintézmények ügye egy másik dolog. Külön hangsúlyozom, hogy nálunk a határidőket mindig külön tisztázni kell. Látjuk mindegyik anyagból, hogy nem is az ÖM-en keresztül fut át a kincstári rendszeren, hanem a minisztériumon belüli humán fejezetből kapják. Csak utalok arra, hogy ez az összeg jóval nagyobb annál, mint ami az 5. számú mellékletben szerepel, hiszen az egész humán a fejezetről megy. Oda sok milliárdot még rá lehet tenni, mert az összes nem önkormányzati fenntartó innen kapja, ugyanolyan szabályok, ugyanolyan szakmai érvek alapján.

A nem önkormányzati intézmények pedig 2009. július 15-éig megkapják utalványozás alapján az érettségihez. Az érettségi lefutott június végén, akkor zárul, és július 15-én ott kell lennie a forrásnak. A szakmai oldal vetette föl, miért kell addig benyújtaniuk. Azért, mert ahhoz, hogy megkapják, ennek át kell futnia. Ez bejut a Kincstárba, ahol ellenőrzik, létezik-e ilyen önkormányzat - bocsánat, de időközben valami történhetett is -, létezik-e ilyen fenntartó, létezik-e ilyen intézmény. Ezeket meg kell nézni. Utána van egy visszaigazolási folyamat, amikor megnézzük a szoftverekben, hogy stimmelnek-e azok a dolgok, és akkorra meg kell történnie a kiutalásnak. Ezért kell benyújtani.

Említették, miért kell az adatlap kapcsán beírni, hogy a támogatás iránti igénylés benyújtása kötelező azoknak is, akik nem szerveznek. Ha nem jelzi, amikor nem utaljuk ki neki, azt mondhatja, hogy szervezett, csak nem írta be, nem volt benne a jogszabályban. Ez megint ilyen technikai dolog. Kénytelenek vagyunk beleírni, mint azt is, hogy lehet szakértő vagy nem lehet. Mert ha csak azt írjuk bele, hogy szakértővel, akkor rögtön felmerül, miért csak szakértővel tudja megcsinálni az intézmény. Akkor beleírtuk, hogy szakértővel és szakértő igénybevétele nélkül is meg lehet csinálni azt a munkát. Sajnos, rengeteg kérdés jön - jellemzően a fenntartóktól. Amikor megjelennek a rendeletek, a kollégáim, mi is, a támogatáskezelő is, azon túl, hogy gyakran ismételt kérdések listát gyártunk ráérő időnkben, hogy segítsünk a jogszabály értelmezésében... Ami egyébként világos, mert ha benne van, hogy szakértővel és szakértő nélkül, ezek után fölteszik a kérdést, hogy lehet szakértőt alkalmazni vagy nem. Döntse el! Ezért vagyunk kénytelenek minden ilyen dolgot kifilézni, hogy világossá váljék.

Ide is beleírtuk, hogy ha nem szervez, az igénylést akkor is be kell nyújtani - de beírja, hogy nulla. Ott szerepel vastagon, és utána tudunk rá hivatkozni, hogy kedves fenntartó, nem igényeltél, mert ott van az általad benyújtott igénylés a második részletről: nem igényeltél, nem szerveztél.

Sajnos, ezek nehéz és bonyolult dolgok. Én megértem, de higgyék el, az a szándék vezérel minket, hogy segítsünk mindenkinek. Azért lehet telefonon, e-mailben hozzám is fordulni mindig - és teszik is ezt rengetegen.

Fölmerült az OKTV a szakmai oldalról. Valóban, amikor leültettük az OKTV-elnököket, az összes tantárgyi OKTV-elnököt két évvel ezelőtt, ők maguk körbejárták ezt a témakört - a

történelem, a földrajz, matematika stb. -, és arra jutottak, igazunk van nekünk is, meg annak is, aki ezt javasolta, mert nem vethető össze a minőségbiztosítás, az eljárásrendszer az érettségi vizsgával. Semmi módon nem vethető össze, a tartalmi elvárások alapján sem. Ezek után a gyerek felvételi pontszámot kap, és gyakorlatilag ad abszurdum kiszorít egy olyan tanulót, aki érettségi eredménnyel - emelt szintűvel - szerez egy bejutási lehetőséget. Ez a dolog nem összevethető, nem összehasonlítható, nem elbírálnak. A felsőoktatási felvételiben nem lehet beszámítani, mert indokolatlan. Ráadásul nincs meg az a szabályozottsága, mint az érettséginek, hatósági oldalról.

Tehát abban a pillanatban, ahogy a tanuló tiltakozik, hogy mennyit kapott, vagy kiépítünk egy nagyon költséges rendszert az OKTV olyan típusú minőségbiztosítására, mint az érettségi - ahol megvan, hogy mikor lehet fellebbezni, hogyan, kihez, mi az eljárásrend, kik felügyelnek, hogyan felügyelnek, milyen a tételösszeállítás titkosítása. Az érettségihez hasonlóvá kellene tenni. Ez olyan irdatlan pénz, hogy erre azt mondták az OKTV-elnökök is, hogy azt gondolják, nem indokolt. Ráadásul az OKTV-n inkább a tantárgyi tananyagtól eltérő tehetség gondozás, kreatív típusú tudástartalmakat szeretnék mérni, nem pedig a közoktatási rendszerben a felkészítést. Ez egy szakmai ütközés. Ők azt mondák, nem akarják ők sem az érettségit ezzel kiváltani.

Az pedig, hogy a jogszabályban benne van, ilyen szempontból jogos, mert hogy aki ezzel szerzett, az bemutatja a dokumentumot, az alapján kiállítják, ha korábban tette. Ha meg most csinálja, akkor vizsgázik - kész, ilyen egyszerű.

A mérésről. Mi alapján minősítünk egy intézményt pedagógiai szempontból? Ezek összevethetetlen dolgok. Az ember tudja, ha intézményt működtetett, dolgozott vagy tanított benne vagy most is tanít, hogy ebben különböző elvek vannak. Jelenleg Magyarországon két vagy három olyan rendszer van, amiben valamilyen szinten az összevethetőség, az összemérhetőség objektív alapon megtörténhet. Az egyik az érettségi rendszer, ott is inkább az emelt szint, mert a középszinten a szóbeli azért torzít. A másik a szakmai vizsgák rendszere a végén, a harmadik a kompetenciamérés, ami most már végre van. És akkor erre mondjuk, hogy abban a rendszerben vannak elemek, amelyek minőségbiztosítottak. Tovább kell fejleszteni, ezzel egyetértek. De ha nézem, hogy az intézmény mihez fejlődik: az egyik fenntartó így méri meg az intézményét, a másik teljesen más elvek alapján. Mi alapján lesz egy iskola jó iskola? Hogy hány művészeti versenyen hány tanuló indul? Hány diákolimpiát nyernek? Ezek összemérhetetlenek. Azért van a kompetenciamérés, hogy ebben kijelölje a két legfontosabb kompetenciaterületen - szövegértés, matematika - a fejlesztési irányokat, és segítsen. Igazából most már ott sem kell adatot közölni, csak jelzem, hiszen nem az iskola küldi be: van ez szoftver. Bárki Magyarországon felmegy a www.kompetenciameres.hu oldalra, bármely iskola adatait le tudja hívni, tudja tematizálni egy fenntartó: ennyi intézménye van, megnézi a görbét, és tud azonosítani. Azt mondjuk, hogy ha a szoftverben megjelenik, hogy történt elmozdulás, akkor a fenntartó számára ez felhívás keringőre, hogy az adott intézményt valóban nézze meg, hogy ott kemény pedagógiai munka folyik. Ahol viszont szignifikáns romlás tapasztalható, azt az intézményt segíteni kell. A rendelet ezért teremti meg egyik oldalon a jutalmazás lehetőségét, ha egy minőségbiztosított egységes rendszerben javulás történik, illetve megteremti a pénzt a fenntartónak arra, hogy ha az intézménye szignifikánsan alulteljesít, és meg is mondjuk, miben és mennyire - a 400 pontot nem éri el, ami egyébként katasztrofálisan alacsony -, ott az intézménnyel tennivalója van a fenntartónak, és kap is hozzá pénzt. Azért kapja a pénzt, hogy ott valóban segítse az intézkedést. Sajnos, tudom, hogy ez bonyolult, de különben az egyik fenntartó ilyen kéréssel jön, ezt állítja... - ettől kezdve vagy odaadjuk alaphatározatában, aminek megint

vannak előnyei és kockázatai. Azt gondolom, ez alapvetően egy elszámoltató jellegű, minőségbiztosított, és inkább a támogatások oldaláról ösztönözni próbáló rendszer.

Azt hiszem, talán ennyire kellett válaszolnom még.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormányzati oldal?

AMBRUS ISTVÁN: Befejeztük.

ELNÖK: Köszönöm. Én egyrészt azt szeretném kérni, hogy őrizzük meg a tanács határozatképességét, és ezért lehetőleg mindenki maradjon a teremben a következő tíz percben.

Egy ponton láttam határozott ellenvéleményt a kormányzati oldal álláspontjával kapcsolatban, nem tudom, fenntartják-e még, hogy más van a szövegben, mint amit a kormányzat mondott: ez a Waldorf-iskolákkal kapcsolatos dolog. Kérem, hogy akinek van ezzel kapcsolatban mondanivalója, most jelezze. A szakmai oldalé a szó.

DR. DOBOS KRISZTINA: Nagyon egyszerű. A szövegben az szerepel, hogy a Waldorf-kerettanterv alapján nevelő-oktató iskolák fenntartói is benyújthatnak, amennyiben ellátják az alapfokú művészetoktatási tevékenységet. Nem arról van szó tehát, hogy ők minősítettek, hanem...

BRASSÓI SÁNDOR: Két sorral előtte ott van.

CSILLAG MÁRTA: Az 1. § (2) bekezdése szerint a fő szabály, hogy az nyújthatja be, aki minősített. Ez a fő szabály, rájuk is ez vonatkozik.

DR. DOBOS KRISZTINA: De vége van a mondatnak! És támogatási igényt nyújthat be a Waldorf-iskola.

BRASSÓI SÁNDOR: De ott van a (2) bekezdés harmadik sorában, hogy akkor, ha - ott van a rendeleti hivatkozás, hogy ez kiegészült a Waldorf minőségbiztosításával -, és ott van az is, hogy ez is akkor nyújthat be, ha ilyen minősítéssel rendelkezik. Ez egy fő szabály. *(Közbeszólások.)*

ELNÖK: Szerintem egyezzen meg a tanács, hogy mindenkinek rendelkeznie kell a minősítéssel - ezt szögezzük le a jegyzőkönyv számára -, és ilyen módon kell a kodifikált anyagot letenni, hogy ez egyértelmű legyen.

CSILLAG MÁRTA: Hogyha félreérthető, szívesen pontosítjuk.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Ezt kérjük.

CSILLAG MÁRTA: A cél az volt, amit elmondtam: tehát alapról minősítettnek kell lenni.

ELNÖK: Minden ilyen intézménynek minősítettnek kell lenni - és pont. Köszönöm.

Ki az a teremben, aki nem kapott választ a kormányzati oldaltól? *(Jelentkeznek.)* Két oldal jelezte ezt: a szakmai és a szülői. Tessék, szakmai oldal!

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Nagyon sok mindenre választ kaptunk. Amire nem, csak azokat mondom.

Elhangzott a szakmai oldal és más oldalak részéről is, hogy írásban és elektronikusan együtt ne kelljen benyújtani anyagokat, és hogy vajon ennek jogszabályi feltétele van-e, hogy így kell tenni. Ez egy javasolt egyszerűsítés. Ha lehetséges, ezt örömmel üdvözljük.

A második, hogy a minisztérium és háttérintézményei közötti adatcsere, információcsere esetében is szükség van-e vajon írásbeliségre az elektronikusság mellett. Ezek egészen konkrét egyszerűsítési javaslatok voltak, hogy ezek lehetségesek-e. Ha nem lehetségesek, miért nem?

Van még egy véleménybeli különbség - nem tudom, most vagy később...

ELNÖK: Most.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönöm. Szeretném a Történelemtanárok Egylete nevében megfogalmazni. Mi ajánlásokat küldtünk ősszel a konferenciánk nevében, ahol foglalkoztunk az OKTV és az érettségi viszonyával is. Csak arra szeretnék utalni, hogy ott viszont mi úgy láttuk, hogy miközben leszögeztük azt a tényt, hogy különbözik, szakmailag alapvetően különbözik az érettségi célja, megoldása, szakmapolitikája az OKTV-től, ebből viszont nem következik ez, ami itt most elhangzott, mert szerintünk igenis megoldás lehetne, hogy az OKTV-t - és mi ezt javasoltuk - közelíteni kell az érettségi céljaihoz, hogy az megfelelhessen. Amennyiben szakmailag ez megtörtént, akkor viszont azt tartjuk célszerűnek - amit az oldal meg is fogalmazott -, hogy akkor viszont kiválthassa a legjobb tíz. Pillanatnyilag ez nem áll, de azt gondoljuk, oktatáspolitikai célként ez helyes törekvés.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Szülői oldal!

KESZEI SÁNDOR: Amint kifejtettük, mi próbáljuk minden vonalon a közoktatási törvénynek, az esélyegyenlőség, az egyenlő bánásmód elvének, a hátrányos helyzetű..., a tanuló mindenek felett álló érdeke kifejezések, európai uniós normáknak megfelelően vezetni az egyesületet, és feltenni mindig a kérdéseket. Egyértelműen megtanuljuk ezt a szakmát, az Alkotmánybíróság is ezeket követeli meg, ezekkel kell érvelni. Ezért kérdezzük, hogy - ezek a normatívák olyanok, amilyenek - ha az önkormányzat a feltételek miatt nem tud vagy nem akar pályázni, lehetséges-e az, hogy szolgáltatásszűkítés történik az oktatási rendszerben az iskolafenntartók vagy maguk az iskolák miatt. Hiszen van olyan iskola, aki azt mondta nekem, hogy ő nem akar semmiféle pályázatot, tehát nyilván kevesebb lesz a pénz a rendszerben. Gazdagabb önkormányzatok ezt nyilván zsebből kifizetik, de vannak, akik képtelenek pályázni, és nem is fognak nyerni. Mert még ott van a kérdés, hogy nyer-e: rosszul igényel, más az elbírálás, és nem fogja elnyerni. Vajon mi történik abban az iskolában, annál a fenntartónál? Én tudom, hogy szolgáltatásszűkítés van, de nem akarom most ezt részletezni, nem is ez a kérdésem lényege. Erre nem kaptam választ.

A másik ilyen kérdés, hogy az Oktatási Minisztériumnak mint szakmai és kormányzati szervnek ki a felettese: a költségvetési törvény, a Pénzügyminisztérium...

ELNÖK: Milyen szempontból?

KESZEI SÁNDOR: A támogatások szempontjából. Arra hivatkoztunk, hogy mit ír az 5. számú melléklet.

ELNÖK: Az 5. melléklet végrehajtása szempontjából - szól a kérdés.

KESZEI SÁNDOR: Most nem az ellenőrzésre gondolok, hanem magára a folyamatra. Hogy tudja az Oktatási Minisztérium megvédeni a fenntartókat, az iskolákat, a szülőket, a gyerekeket? Vagy a parlamentben, a kormányülésen történnek változtatások döntő kérdésekben? Az Akadémia újabban beleszól: az Új tudás program, a Gyermekkereszta. Szakmailag mennyire független, mennyire tudja például a tanulók és a szülők, a pedagógusok érdekeit képviselni, és miért a költségvetésre hivatkozik, hogy a költségvetés előírta. A költségvetés ne írja elő, ami nem tetszik egy szakmai testületnek! Ez lenne tehát a fő kérdésem.

Még lennének kormányrendeletek is, azok milyen állapotban vannak, és mikorra ismerjük meg?

ELNÖK: Szerintem ezt az egyebekben lehetne, ez kilóg ebből a rendeleti csomagból.

KESZEI SÁNDOR: Akkor elnézést kérek!

ELNÖK: Önkormányzati oldal!

HELTAI MIKLÓS: Nagyon köszönöm Brassói kollégának, amiket elmondott. Mindig nagy tisztelettel viseltetem a szakmai szenvedély iránt: a furor pedagogicus meg a furor bürocraticus egyaránt nagyon tiszteletre méltó, mindenben igazat adok, és azt hiszem, teljesen igazad is van egy adott szisztéma keretein belül. Azt kellene már egyszer megtanulni, hogy a szisztéma keretein kívülre lépünk. Egy példát mondanék. Sajnálom, hogy kedves volt főnököm Domjárné Zsóka elment. Az érettségi-létszámjelentés tökéletesen működött, amíg én aktív voltam. Nem tudom elképzelni, hogy ott jelentős eltérés legyen. Ha van, akkor valahol nem az iskolák csálnak - mert azok nem tudnak -, csak a közvetítő szervek. Ha egyszer megbüntetik őket 10-20-30 millióra, majd meggondolják, hogy próbáljanak-e. Azért ki kellene lépni. Köszönöm.

BRASSÓI SÁNDOR: Bocsánat, én nem ezt mondtam, hanem azt, hogy véletlenül megcsúszott a toll. Én csak ezt mondtam. *(Derültség.)*

ELNÖK: Kérem, hogy akinek mondanivalója van, jelezze. A kisebbségi önkormányzati oldalé a szó.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Azért nem értettem, mert én ülök a számítógép előtt, mellettem ott ül az iskolatitkár, és mindent ötvenszer visszaellenőrünk. A gyerekek minden adata, tanulói azonosítója, az iskola azonosítója ott van. Kapásból lehet tudni - mert van körülbelül 800 középiskola -, hogy ha a 800 középiskolából beérkeznek ezek az adatok, és megvan a székhely és a fenntartó, akkor, ismerve a mi rendszergazdánkat, ő körülbelül egy fél nap alatt csinál erre egy programot, amelyik ezeket kapásból szétválogatja. Darabra meg lehet mondani, hogy melyik fenntartónak hány gyereke miből fog érettségizni. Akkor igazából nem

értem. Van egy lelkiismeret-furdalásom is, mert én úgy emlékszem, hogy tőlem be se kérték az önkormányzathoz, hogy hány gyerekem... *(Brassói Sándor: Ez tavaly nem is kellett.)* ...hogyan fognak érettségizni. Én úgy gondolom, hogy ez tökéletesen naprakész dolog.

ELNÖK: Köszönöm. Ha nincs több kérdés, a kormányzati oldalé a szó, hogy ezekre ismét válaszoljon.

CSILLAG MÁRTA: A szakmai oldal kérdezte, hogy miért kérjük írásban és elektronikusan. Azért vagyunk kénytelenek írásban is kérni, mert vannak dolgok, amiket alá kell írni, mert nem működik még az elektronikus aláírás az önkormányzatoknál. Ez egy kötelezettségvállalás: a polgármester kötelezettségvállalása. Vannak adatlapok, amiket nem lehet elektronikusan bekérni. Ha működne, be lehetne. Ez a célunk, hogy minden elektronikusan jöhessen be, és ne kelljen papírokat küldözgetni. Magunk is ezt szeretnénk - de nem megy pillanatnyilag. Az önkormányzati oldal nem felkészült. Részünkről jöhetne, mert fogadókészek vagyunk az elektronikus aláírásokra, a KIR is alkalmas rá - a másik oldal nem készült el.

A minisztérium és háttérintézményei között lehetséges az adattovábbítás, kötelezettségünk is - csak a Kincstár sajnos nem a minisztérium háttérintézménye, hanem a Pénzügyminisztériumé. *(Miklósi László: De a KIR és a minisztérium között.)* Mi csak egyetlen eredményt kérünk be. Megnézzük, hogy mire gondol a szakmai oldal. *(Miklósi László: Olyan is van...)*

ELNÖK: Ha kérhetem, ne beszéljünk!

CSILLAG MÁRTA: Megnézzük, hol van a minisztérium és háttérintézménye között papíralapon adattovábbítás. Megnézzük. Ráadásul a minisztériumba semmi más nem jön, mint a támogatáskezelőtől a javaslat: egy sor, egy Excel-tábla, hogy melyik fenntartót javasolják támogatásra, és milyen összegű támogatásra.

Keszei úrnak. Amennyiben egy fenntartó nem tud vagy nem akar pályázni vagy igényelni, az az ő felelőssége az önkormányzati rendszerben - ezt tudom mondani. Amennyiben ez szolgáltaasszükítést eredményez számára, az egy fenntartói döntés eredménye. Ebben a minisztérium nem kíván felelősséget felvállalni.

A költségvetési törvény 5. számú mellékletében lévő támogatások tekintetében a miniszter a költségvetési törvény alapján számoltatható el. Nem nagyon értem a kérdést, elnézést, valószínűleg szövegértési problémáim vannak...

ELNÖK: Bocsánat, a kérdés arra utalt, hogy mely szervezet az, amelyik elszámoltatja.

CSILLAG MÁRTA: Én válaszoltam az első körben is. *(Keszei Sándor: Szakmailag, a szolgáltatás tekintetében. Nem a pénz, azt értem. Ennyi elég nekem.)*

Most értettem meg: nem azt kérdezi, hogy az 5. számú melléklet tekintetében mi az eljárás, merthogy ezt elmondtam, hanem hogy a minisztert ki felügyeli... Nem is értem... *(Keszei Sándor: Szabad?)*

ELNÖK: Igen, szabad - röviden.

KESZEI SÁNDOR: Persze, röviden. Csak annyit, hogy a megszorításokkal kapcsolatban mi vizsgáljuk a fejlesztési terveket az önkormányzatoknál, a szülői képviselőknek ez a törvényi feladatuk. Ahogy szűkítjük a költségvetési összegeket, úgy szűkít az önkormányzat: először leadja a nem kötelező feladatait, utána elkezd leadni a kötelező feladatait. A pedagógiai programokat átírják - vagy nem írják át -, és ehhez kapcsolódott volna ez a kérdés. Itt vannak ezek, akik nem pályáznak, nem tudják elnyerni. Ez nem jár-e azzal, hogy szűkíteni fogják azokat a szolgáltatásokat, amelyekre az 5. számú melléklet alapján jutnának a pénzhez.

CSILLAG MÁRTA: Én értem, csak nem tudják szűkíteni, mert ezek plusztámogatások. Egy alapfeladatot az állami normatíván felül még megtámogatnak, vagy egy fejlesztési feladatot támogatnak meg, például a mérés-értékelés esetében. Különböen alapnormatívának hívnák ezeket a támogatásokat. *(Dr. Dobos Krisztina: Nem csinál fejlesztést.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megvan a válasz. Ehhez a napirendhez van-e még? *(Nincs jelzés.)*
Nincs.

Kinek van az egyebekben.

AMBRUS ISTVÁN: Ezt a napirendet lezártad?

ELNÖK: Nem, nem zártam le. Mivel ehhez a napirendhez nincs más hozzászólás, ezért a Közoktatás-politikai Tanács véleményezte, és, mit midig, felkérjük a kormányzati oldalt, hogy vegye figyelembe ezeket a véleményeket.

AMBRUS ISTVÁN: Nem szavaztatod meg?

ELNÖK: Véleményeztük.

KESZEI SÁNDOR: Nem kérte senki.

AMBRUS ISTVÁN: Köszönöm szépen, csak érdeklődtem.

ELNÖK: Ebből az következik, hogy az egyebeknél tartunk. Kinek van az egyebekben?

AMBRUS ISTVÁN: Keszei úrnak.

ELNÖK: Szülői oldal!

KESZEI SÁNDOR: A tejakciót vizsgáltuk a Földművelési Minisztériumban és különböző hatóságoknál, összehasonlítva az európai uniós rendeletet a kormány által hozott rendelettel. Úgy érezzük, hogy itt nagyon súlyos ellentmondások vannak. Az Európai Unió szerint minden magyar gyereknek jár az ingyenes tej, de az FVM olyan feltételekhez köti, hogy csak 700 ezer gyerek jut hozzá. Az Európai Unió egyértelműen előírja, hogy minden oktatási intézményt egyformán kell kezelni. Ugyanakkor a minisztérium beosztotta a fenntartókat vagyoni vagy egyéb helyzetük alapján négy csoportba, és az egyiknek ad száz százalék támogatást, a másikat ötvenet, a harmadiknak húszat. Aki húszat kap, nyilván nem fog pályázni ezekre a pénzekre, mert akkor a

nyolcvan százalékkal ki kell egészíteni. Úgy érezzük, hogy nagyon súlyos problémával állunk szemben.

A másik ilyen fontos tény, hogy az Európai Unió két és fél deci tejet ír elő, miközben két deci tejet adnak a gyerekeknek. Fél decit lespórolnak. Kiszámítottuk, ez valami húszmillió liter. Én tárgyaltam a minisztériummal. Az volt a legfontosabb, hogy államigazgatási egyeztetésen volt ez a rendelet, és ebben szerepelt, hogy a szakképzési évfolyamokon - nem pontosan így - nem jár a tej. Vagyis a szakiskolába járó gyerekek a 11-12. évfolyamban nem kapják, miközben a szakközépiskolában vagy a gimnáziumban négy évfolyamon át kapják.

Megkérdeztem, utánajártam, és kaptam ez információt, amit szeretnék hivatalosan is megerősíteni. A minisztérium ugyanezt kifogásolta - és még másokat is. A többi elvileg nem tartozik a minisztériumra igazán. A Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium megszegi az Európai Bizottság jogszabályát, és megszegi a közoktatási törvényt. Én több emberrel tárgyaltam, véleményem szerint nem is értenek hozzá.

Hogy miért két decit adnak, azzal indokolták, hogy amit megspórolnak, azzal fogják a hiányt kiküszöbölni az Európai Unió felé. Hát ilyen nincsen!

Ez volt dióhéjban. Sajtóban, mindenütt megjelent, nagy támogatottságunk van, gondolom, most már a minisztérium is egyetért ezzel a kérdéssel... *(Brassói Sándor bólogat.)* Akkor még nagyobb. Ma is meg fog jelenni valahol, mert felkapták, erről esz szó. Szeretném az FVM-mel még egyszer tisztázni, és kijavíttatni ezt a rendeletet.

ELNÖK: Milyen választ vár a szülői oldal?

KESZEI SÁNDOR: Én az Oktatási és Kulturális Minisztérium véleményét várom. Államigazgatási egyeztetésen véleményezte, és szeretném hallani, hogy a tanulók, az iskolák védelme érdekében milyen álláspontot képvisel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kormányzati oldal!

CSILLAG MÁRTA: Tudjuk, hogy az iskolatej vonatkozásában a Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium a jogalkotó, illetve a támogatója is az iskolatejprogramnak. Az érintett FVM-rendelet decemberben volt államigazgatási körözésen a tárcánknál, és kifogásolta a tárca ezt a szabályozást. Arra kértük a társtárcát, hogy ne évfolyambontásban fogalmazza meg a támogatást, hanem intézménytípusonként, ilyen módon a szakiskolát és a szakképző iskolát is beleértve, hiszen a közoktatási törvény 20. §-a szerinti módon ez a közoktatásban jól értelmezhető mindenki számára. Megjelent a jogszabály - nem ez szerepel benne. A jogszabályt az érintett tárca ismét megnyitotta, pillanatnyilag ismét államigazgatási körözésen van, úgyhogy a tárcánk ismét megkeresi a Földművelési Minisztériumot, és arra tudjuk biztatni a szülőket, hogy velünk párhuzamosan tegyék meg, mert a céljaikkal egyetértünk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Levezetőként én azt gondolom, a Közoktatás-politikai Tanácsnak nincs olyan oldala, amelyik ne támogató az Oktatási és Kulturális Minisztériumot e cselekedetében. Nem látok ellenkezést...

Más az egyebekben? *(Nincs ilyen jelzés.)*

AMBRUS ISTVÁN: Keszei úr elfogadja a választ?

KESZEI SÁNDOR: Igen, köszönöm.

ELNÖK: Más? *(Nincs ilyen jelzés.)* Akkor a napirend előtti szerint várjuk a miniszter urat a következő ülésre.

Köszönöm a részvételt, viszontlátásra!

(Az ülés végének időpontja: 13 óra 11 perc)